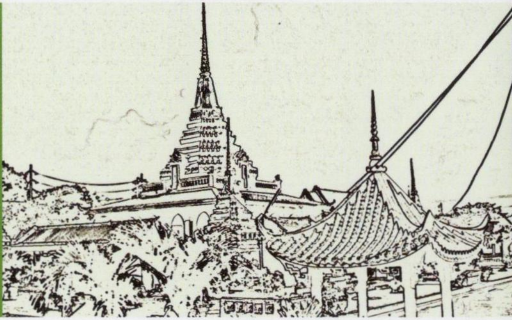
คู่มือท่องเที่ยวพระประแดง

คู่มือท่องเที่ยวพระประแดง

ที่ปรึกษา

ดร.สุขุมรัฐ์ สาริบุตร	ผู้ว่าราชการจังหวัดสมุทรปราการ
ดร.อนงค์วิชญา สาริบุตร	นายกเหล่ากาชาดจังหวัดสมุทรปราการ
นายประชา ประสพดี	สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดสมุทรปราการ เขต ๗
นางสาวเรวดี รัศมิทัต	สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดสมุทรปราการ เขต ๖

คณะผู้จัดทำหนังสือ

นายจักร์พงษ์ เปี่ยมเมตตา	นายอำเภอพระประแดง
อาจารย์ฉวีวรรณ ควรแสวง	ประธานศูนย์วัฒนธรรม อำเภอพระประแดง
อาจารย์สุทธินันท์ โลจายะ	ประธานสภาวัฒนธรรม อำเภอพระประแดง
นายเฉลิมชัย พุทธรักษา	ปลัดอำเภอพระประแดง
นางประยูรฤดี ผาติธรรมธร	นักวิชาการวัฒนธรรม ๗ ว. สำนักงานวัฒนธรรมจังหวัดสมุทรปราการ
นางหทัยรัตน์ อยู่รอด	นักวิชาการประชาสัมพันธ์ ๓ เทศบาลตำบลสำโรงใต้
น.ส.จิรณัฏฐ์ ศรีสุวรรณ	ผู้อำนวยการกองการศึกษา เทศบาลเมืองพระประแดง
น.ส.ภัทรนฤดี สายทองสุข	ผู้ช่วยเจ้าหน้าที่พัฒนาการท่องเที่ยว อบต.ทรงคนอง

พิมพ์ครั้งแรก	ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๔๘
จัดพิมพ์โดย	คณะกรรมการจัดทำหนังสือ
บรรณาธิการ	สิรินุช เรืองชีวิน
ข้อมูล	คณะผู้จัดทำหนังสือ
ช่างภาพ	ทวี สหเดช ทวีชัย กนกวุฒิ
ศิลปกรรมออกแบบ	พัชรินทร์ เพิ่มฉลาด นฤมล สารากรบริรักษ์ ธนธร กิตติกานต์
พิมพ์ที่	บริษัท ฐานการพิมพ์ จำกัด

หนังสือคู่มือท่องเที่ยวพระประแดง จัดพิมพ์โดยงบประมาณยุทธศาสตร์พัฒนาจังหวัดสมุทรปราการ ประจำปี ๒๕๔๘

คำนำ

ด้วยวาระที่ครบรอบ ๑๙๐ ปี เมืองพระประแดง ทางคณะผู้จัดทำจึงได้จัดทำหนังสือคู่มือท่องเที่ยว พระประแดง จัดขึ้นเพื่อส่งเสริมและแนะนำสถานที่ท่องเที่ยว และสถานที่สำคัญที่มากด้วย คุณค่าของศิลปะและวัฒนธรรมของเมืองพระประแดงโดยอดีต ด้วยความเป็นเมืองป้อมปราการและเป็นเมืองที่เป็นชุมชนที่อยู่อาศัยของชาวมอญ หรือที่รู้จักกันในชื่อ "นครเขื่อนขันธ์"

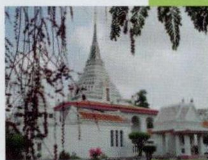
ด้วยความงดงามของอารยธรรมชาวรามัญ ที่เห็นได้จากความเป็นเอกลักษณ์จากมรดกทางวัฒนธรรมในรูปแบบของงานศิลปะและสถาปัตยกรรม ชาวมอญมักมีการสร้างและบูรณะวัดเพื่อใช้ในการศาสนาเพื่อการบำเพ็ญกุศล ส่งผลให้วัดในชุมชนมอญมีความงดงาม ไม่ว่าจะเป็นพระอุโบสถ วิหาร ศาลาการเปรียญ รวมไปถึงเจดีย์ ซึ่งแสดงออกถึงอารยธรรมอันโดดเด่น ดังนั้นคู่มือท่องเที่ยวพระประแดงเล่มนี้จึงขอแนะนำ ประวัติที่มาของวัดต่างๆ ในอำเภอพระประแดง ซึ่งแต่ละวัดก็มีความงดงามทางศิลปกรรมที่แตกต่างกันไป รวมทั้งสถานที่ท่องเที่ยวทางธรรมชาติ และสถานที่พักผ่อนหย่อนใจ สถานที่สำคัญ ไม่ว่าจะเป็นสวนศรีนครเขื่อนขันธ์ ตลาดน้ำบางน้ำผึ้ง ศาลหลักเมือง ซึ่งล้วนมีความน่าสนใจ ด้วยกันทั้งสิ้น

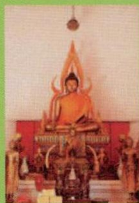
การจัดทำหนังสือ คู่มือท่องเที่ยวพระประแดงนี้ทางคณะผู้จัดทำ ต้องขอขอบคุณ ดร.สุขุมรัฏฐ์ สาริบุตร ผู้ว่าราชการจังหวัดสมุทรปราการในการสนับสนุนงบประมาณ และดร.อนงค์วิชญา สาริบุตร ที่ให้คำปรึกษา แนะนำจนสำเร็จลุล่วงไปด้วยดี เพื่อให้หนังสือคู่มือท่องเที่ยวพระประแดง เล่มนี้ เป็นหนังสือที่ทำให้หลายคนได้รู้จักพระประแดงมากยิ่งขึ้น และเป็นสื่อเชิญชวนให้มาเที่ยวสัมผัสกับความงดงาม ทั้งศิลปะวัฒนธรรม รวมทั้งธรรมชาติที่ยังคงสมบูรณ์ของเมืองพระประแดงแห่งนี้

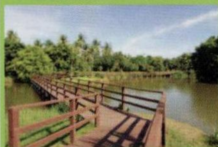
คณะผู้จัดทำ

สารบัญ

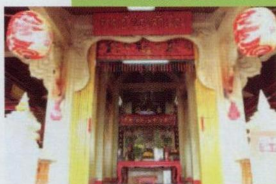

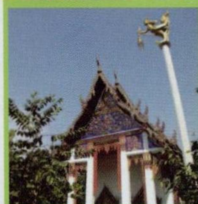

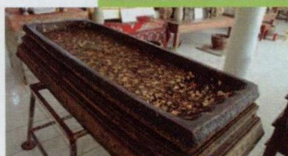

เส้นทางการเดินทางสู่อำเภอพระประแดง

รถยนต์ส่วนตัว

สามารถใช้เส้นทางด่วนเฉลิมพระเกียรติ ลงทางออกถนนสุขสวัสดิ์ หรือใช้เส้นทางถนนสุขสวัสดิ์ตรงมาจนถึงแยกเลี้ยวซ้ายที่สามแยกพระประแดง ขับตรงมาตามถนนนครเขื่อนขันธ์ จนผ่านประตูเมือง ก่อนเข้าสู่ตลาดพระประแดง และแยกถนนสายต่างๆ ในการเที่ยวชมสถานที่สำคัญ อาทิ

- จาก ถ.นครเขื่อนขันธ์ผ่านตลาดพระประแดง เลี้ยวซ้ายเข้า ถ. เพชรหึงประมาณ ๓๐๐ เมตร จะถึงวัดทรงธรรมอยู่ซ้ายมือ
- จาก ถ. เพชรหึงตรงไปเลี้ยวซ้ายเข้าถนนวัดราษฎร์รังสรรค์ ผ่านวัดราษฎร์รังสรรค์ จะถึงสวนศรีนครเขื่อนขันธ์
- จาก ถ. นครเขื่อนขันธ์ เดินเข้า ถ. พระเสื้อเมือง ซึ่งเป็นตรอกเล็กๆ ผ่านตลาดสด ๑๐๐ เมตร จะเห็นศาลพระเสื้อเมืองอยู่ขวามือ ส่วนศาลเจ้าพ่อหลักเมืองอยู่ด้านหลังที่ว่าการ อ.พระประแดง
- จาก ถ.นครเขื่อนขันธ์ ไปทางท่าน้ำตลาดพระประแดง ถึงทางแยกซอย ๘๖ ซ้ายมือ ก่อนข้ามสะพานข้ามคลองลัดหลวง ให้เลี้ยงซ้าย ๕๐๐ เมตร ถึงวัดไพชยนต์พลเสพย์ราชวรวิหาร
- จาก ถ. นครเขื่อนขันธ์ ผ่านตลาดทางจะบังคับให้เลี้ยวซ้ายเข้าถนน เพชรหึงขับไปประมาณ 5 กม. จนถึงป้ายชี้บอกทางเข้าตลาดน้ำและวัดบางน้ำผึ้งใน เลี้ยวขวาเข้าไปประมาณ 1 กม.

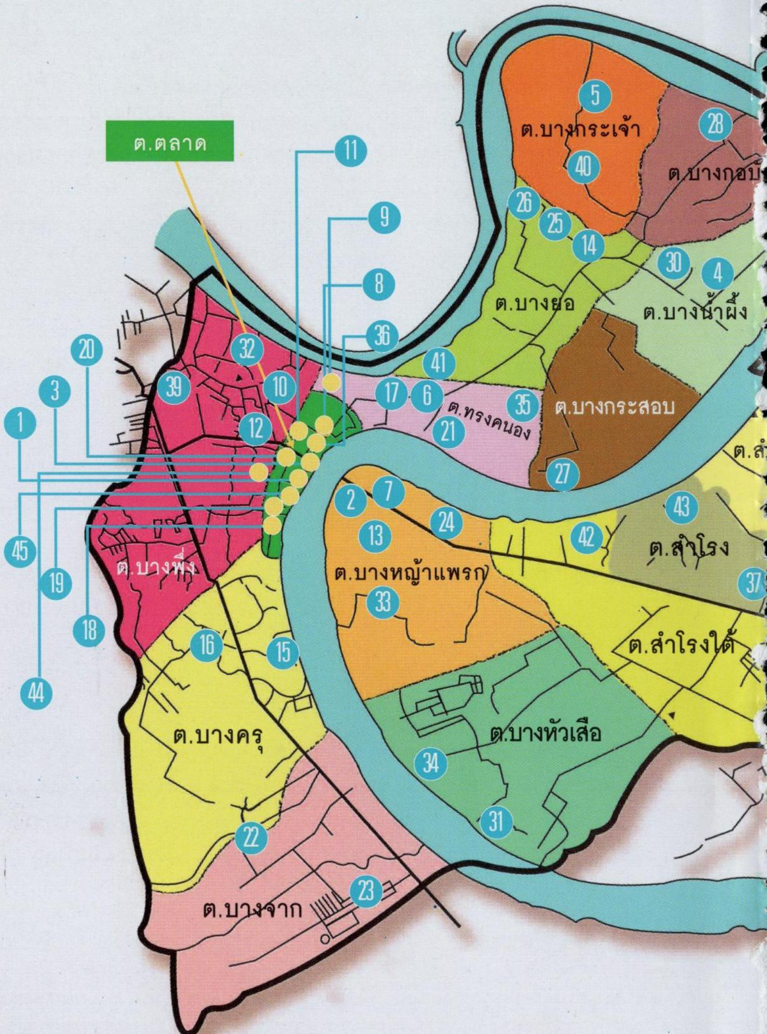
ทางแพขนานยนต์

ถ้ามาจากทางสำโรง ให้ข้ามแพขนานยนต์จากฝั่งสำโรง ไปที่ว่าการอำเภอพระประแดง ก็จะถึงเมืองพระประแดง ค่าโดยสารรถยนต์ ๔ ล้อ เที่ยวละ ๒๐ บาท รถจักรยานยนต์ ๕ บาท หรือนั่งเรือข้ามฟากจากท่าเรือคลองเตย ที่วัดคลองเตยนอกมายังฝั่งบางกระเจ้า ราคาค่าเรือข้ามฟาก ๓ บาท และต่อมอเตอร์ไซด์ไปยังสถานที่เที่ยวต่างๆ ได้

ทางรถโดยสารประจำทาง

สามารถนั่งรถเมล์สาย ๖, ๘๒, ๑๓๘ หรือ ปอ.๖ และ ปอ. ๑๓๘ ลงที่ตลาดพระประแดง แล้วจะนั่งรถสามล้อไปสถานที่ต่างๆ ที่อยู่ในเขต ต.ตลาดก็ได้ หรือหากไปบางกอบัวก็ขึ้นรถสาย พระประแดง – บางกอบัว ค่ารถ ๔ บาทไปลงตามจุดของวัดที่สนใจ หรือจะนั่งมอเตอร์ไซด์รับจ้างก็สะดวก

รายชื่อสถานที่สำคัญและสถานที่ท่องเที่ยว

ในอำเภอพระประแดง

๑. ป้อมแผลงไฟฟ้า
๒. ป้อมปู่เจ้าสมิงพราย
๓. ศาลหลักเมือง / ศาลพระเสื้อเมือง
๔. ตลาดน้ำบางน้ำผึ้งและ Home Stay
๕. สวนศรีนครเขื่อนขันธ์
๖. หมู่บ้านมอญทรงคนอง
๗. วัดแหลม
๘. วัดทรงธรรมวรวิหาร
๙. วัดโปรดเกศเชษฐาราม
๑๐. วัดไพชยนต์พลเสพย์ราชวรวิหาร
๑๑. วัดอาษาสงคราม
๑๒. วัดกลาง
๑๓. วัดกลางสวน
๑๔. วัดกองแก้ว
๑๕. วัดครุนอก
๑๖. วัดครุใน
๑๗. วัดคันลัด
๑๘. วัดโมกข์
๑๙. วัดแค
๒๐. วัดจวนดำรงราชพลขันธ์
๒๑. วัดจากแดง
๒๒. วัดชมนิมิตร
๒๓. วัดชังเรือง
๒๔. วัดท้องคุ้ง
๒๕. วัดบางกระเจ้ากลาง
๒๖. วัดบางกระเจ้านอก
๒๗. วัดบางกระสอบ
๒๘. วัดบางกอบัว
๒๙. วัดบางน้ำผึ้งนอก
๓๐. วัดบางน้ำผึ้งใน
๓๑. วัดบางฝ้าย
๓๒. วัดบางพึ่ง
๓๓. วัดบางหญ้าแพรก
๓๔. วัดบางหัวเสือ
๓๕. วักป่าเกด
๓๖. วัดพญาปราบปัจจามิตร
๓๗. วัดมหาวงศ์
๓๘. วัดโยธินประดิษฐ์
๓๙. วัดรวก
๔๐. วัดราษฎร์รังสรรค์
๔๑. วัดบางขมิ้น
๔๒. วัดสำโรงใต้
๔๓. วัดสำโรงเหนือ
๔๔. มัสยิดดารุสอาด๊ะห์
๔๕. วัดดวงหทัยนิรมลของแม่พระ

ด้วยข้อมูลทางประวัติศาสตร์ ในวันนี้พระประแดงมีอายุครบรอบ ๑๙๐ ปี ถือเป็นอำเภอหนึ่งที่มีความสำคัญแห่งหนึ่งของจังหวัดสมุทรปราการ อดีตของพระประแดงในฐานะเมืองหน้าด่านที่มีความสำคัญยังมีการสร้างป้อมปราการเพื่อเป็นด่านและเพื่อป้องกันพระราชอาณาจักรจากภัยที่มาจากทางทะเล โดยป้อมที่สร้างขึ้นนั้นมีทั้งที่ฝั่งเมืองปากลัดหรือฝั่งที่ทำการอำเภอพระประแดงปัจจุบัน และฝั่งตรงข้ามหรือที่เรียกปัจจุบันว่าฝั่งสำโรง

พระประแดง หรือที่รู้จักกันในอีกชื่อว่า "นครเขื่อนขันธ์" สร้างขึ้นในสมัยกรุงรัตนโกสินทร์ตอนต้น ซึ่งสมเด็จพระพุทธเลิศหล้านภาลัยได้ทรงให้อาถรรพ์ปักหลักเมืองไว้เมื่อเดือน ๗ แรม ๑๐ ค่ำ พ.ศ. ๒๓๕๘

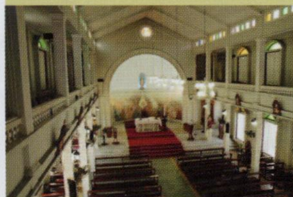
พระประแดง แหล่งอารยธรรมอันทรงคุณค่า

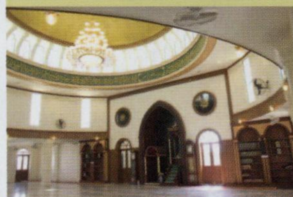
ส่วนชื่อเมืองพระประแดง เป็นชื่อที่พระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัวทรงเปลี่ยนจากชื่อเมืองนครเขื่อนขันธ์ เมื่อปี พ.ศ. ๒๔๕๘ หรือเมื่อครบร้อยปีเพราะทรงเห็นว่าเมืองนี้คงเคยเป็นเมืองหน้าด่านของเขมรที่ชื่อว่าเมืองพระประแดง จึงมีพระประสงค์ให้ใช้พระประแดงตามชื่อเดิมสืบไป ทั้งได้ยกฐานะขึ้นเป็นจังหวัด พระประแดง เมื่อ พ.ศ. ๒๔๕๘ แต่ต่อมาก็ลดฐานะลงเป็นอำเภอของจังหวัดสมุทรปราการอีกครั้ง เมื่อวันที่ ๑๖ มีนาคม พ.ศ. ๒๔๗๔

จากอดีตถึงปัจจุบันพระประแดง ยังเป็นที่อยู่อาศัยของชุมชนชาวมอญ ด้วยวัฒนธรรมและประเพณีอันยาวนานที่สืบสานอารยธรรมอันทรง คุณค่า พระประแดงจึงถือเป็นแหล่งวัฒธรรม ของชาวมอญที่สืบเนื่อง มาจนกระทั่งทุกวันนี้ เห็นได้จากความศรัทธาในการสร้างวัดวาอาราม ในหลายๆ แห่งที่ยังคงสืบสานวัฒนธรรม ชาวมอญ ทั้งเจดีย์ทรงมอญ และเสาหงษ์ธงตะขาบที่มัก ปรากฎอยู่ในวัดซึ่งเป็นที่เคารพของชุมชนมอญ เสมอๆ แต่ก็ใช่ว่าพระประแดงจะเป็นแหล่ง อารยธรรมชาวมอญเท่านั้น แต่ยังคงเป็นการผสมผสานของผู้คนหลากเชื้อชาติ ทั้งไทย จีน มอญ และอิสลามเข้าไว้ด้วยกันเห็นได้จากงาน สถาปัตยกรรมที่มีอยู่ทั้งมัสยิดและวัดดวงหทัยนิรมลของพระแม่ ซึ่งตั้งขึ้นอยู่ในชุมชนที่รวมอยู่ด้วยกันภายใต้วัฒนธรรม และความเอื้อเฟื้อซึ่งกันและกัน

แม้ว่าวันนี้พระประแดงจะมีการแบ่งตำบล ออกได้ ถึง ๑๕ ตำบล แต่ละตำบลของ พระประแดง ยังมากไปด้วยความงดงามของสถานที่อันทรงคุณค่า รวมไปถึงแหล่งท่องเที่ยวและสถานที่พักผ่อนทางธรรมชาติที่ยังคงสมบูรณ์ และร่มรื่นเชื้อเชิญให้ใครต่อใครได้ไปสัมผัส และเชื่อได้ว่าทุกสถานที่จะสร้างความประทับใจให้แก่ผู้มาเยือนอย่างแน่นอน

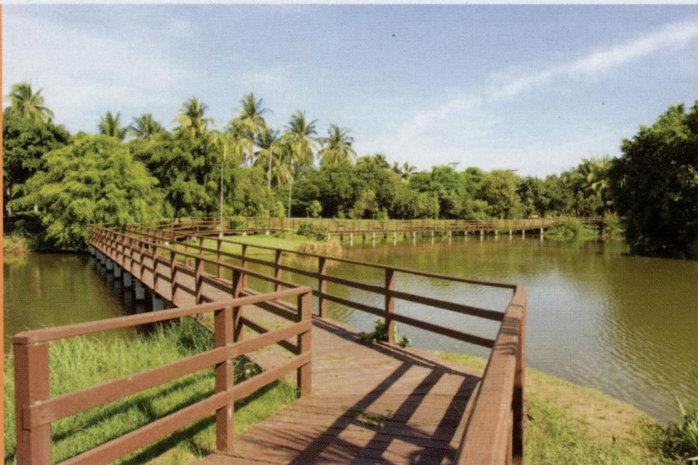

สวนศรีนครเขื่อนขันธ์

สวนศรีนครเขื่อนขันธ์ (สวนบางกระเจ้า) เป็นสวนสาธารณะในอำเภอบางกระเจ้า ขนาด 200 ไร่ แวดล้อมไปด้วยสวนหมาก และสวนผลไม้ ซึ่งเป็นผลจากความพยายามจะสงวนย่านนี้เป็นพื้นที่สีเขียว ตั้งแต่สมัยรัฐบาลพลเอก เปรม ติณสูลานนท์ สวนแห่งนี้พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ทรงมีพระมหากรุณาธิคุณโปรดเกล้าฯ พระราชทานนามว่า "สวนศรีนครเขื่อนขันธ์" แปลว่า สวนสาธารณะที่เป็นศรีแก่นครเขื่อนขันธ์ เมื่อ พ.ศ.๒๕๓๕ และยังเป็นสวนของกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติฯ และเป็นพื้นที่สีเขียวที่รัฐบาลกำหนดให้เป็นปอดของกรุงเทพฯ

ภายในสวนนี้ห้ามรถเข้า แบ่งด้านหน้าเป็นสวนสาธารณะที่ปรับปรุงจากพื้นสวนโบราณ มีสระน้ำขนาดใหญ่ ศาลาริมน้ำมีเกษตรสาธิต มีหอดูนกชมวิว และอีกส่วนคงอนุรักษ์สวนเดิมเอาไว้ ความอุดมสมบูรณ์ของพื้นที่ส่งผลให้ย่านนี้เป็นแหล่งอาหารของสัตว์ป่า โดยเฉพาะนกนานาชนิด ที่ปกติอาจจะต้องไปหาดูตามป่าห่างไกล แต่สามารถพบเห็นได้ที่นี่

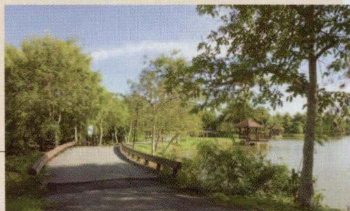
นอกจากเป็นสวนไม้ผล พวกไม้ดั้งเดิมอย่างลำพูก็มี ที่นี่จึงเป็นแหล่งที่มีหิ่งห้อย จนต้องจัดเป็นสวนสำหรับดูแมลงที่มีแสงในตัว เป็นการเฉพาะอีกหมวดหนึ่ง ส่วนบรรยากาศในสวนมีสะพานไม้ให้เดินเล่นได้ มีความร่มรื่นมาก เหมาะแก่การพักผ่อนท่ามกลางความเขียวขจีของพรรณไม้ และยังจะได้เห็นรูปแบบการทำสวน แค่เพียงข้ามฝั่งเจ้าพระยาก็จะได้สัมผัสสวนสวยกลางมหานครฯ ที่สวนศรีนครเขื่อนขันธ์แห่งนี้

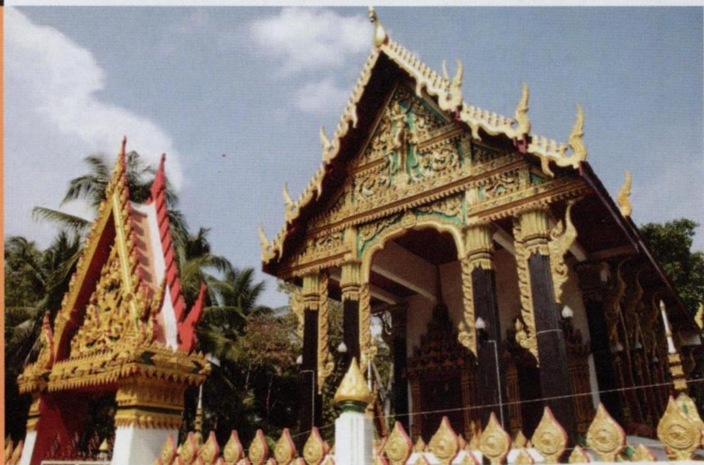

วัดราษฎร์รังสรรค์

วัดราษฎร์รังสรรค์ ตั้งอยู่ที่ซอยวัดใหญ่ตาอิน ตำบลบางกระเจ้า อำเภอพระประแดง จังหวัดสมุทรปราการ สังกัดคณะสงฆ์มหานิกาย พื้นที่ตั้งวัด เป็นที่ราบลุ่ม

วัดราษฎร์รังสรรค์ ได้รับอนุญาตให้สร้างเมื่อวันที่ ๑๗ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๑๐ โดยมีนายพจน์ บัวเจริญ เป็นผู้ดำเนินการสร้างวัดได้ขนานนามว่า "วัดราษฎร์รังสรรค์" แต่ประชาชนนิยมเรียกว่า "วัดใหญ่ตาอิน" กระทรวงศึกษาธิการได้ประกาศตั้งวัดเมื่อวันที่ ๒๙ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๑๗ วัดราษฎร์รังสรรค์ได้รับพระราชทานวิสุงคามสีมาเมื่อวันที่ ๑๒ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๑๘

ภายในวัดมีอาคารเสนาสนะ ดังนี้ พระอุโบสถ ลักษณะทรงไทยสร้างด้วย คอนกรีต กุฏิสงฆ์ จำนวน ๘ หลัง เป็นอาคารไม้และ ครึ่งตึกครึ่งไม้ ศาลาการเปรียญสร้างด้วยไม้ วิหารและหอระฆัง

ตำบลบางกอบัว

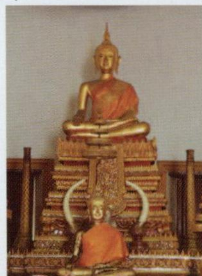

วัดบางกอบัว

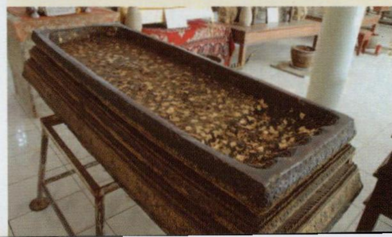
วัดบางกอบัว ตั้งอยู่ที่ถนนเพชรหึง ตำบลบางกอบัว อำเภอพระประแดง จังหวัดสมุทรปราการ สังกัดคณะสงฆ์มหานิกาย พื้นที่ตั้งวัดเป็นที่ราบลุ่ม หน้าวัดอยู่ทางทิศเหนือตรงข้ามปากคลองพระโขนง อาณาเขตทิศเหนือติดกับแม่น้ำเจ้าพระยา ทิศใต้ติดกับลำกระโดง ทิศตะวันออกติดกับลำคลอง ทิศตะวันตก ติดกับลำกระโดง

วัดบางกอบัว สร้างเมื่อประมาณ พ.ศ. ๒๒๗๔ โดยมีชาวมอญชื่อ "มะทอ" และชื่อ "ประทุม" สองสามีภรรยา ได้สร้างขึ้น และขนานนามว่า "วัดบางกะบัว" ต่อมาเพี้ยนเป็น "วัดบางกอบัว" วัดนี้สมเด็จพระสังฆราชกรมหลวงขินวรศิริวัฒ เคยเสด็จมาประทับแรม วัดบางกอบัว ได้รับพระราชทานวิสุงคามสีมา เมื่อประมาณ พ.ศ.๒๓๓๓

ภายในวัดมีอาคาร เสนาสนะดังนี้ พระอุโบสถ กุฏิสงฆ์ จำนวน ๒๒ หลังหอสวดมนต์ ศาลาการเปรียญ ซึ่งเป็นทรงไทยโบราณ สำหรับปูชนียวัตถุมีพระประธานในอุโบสถและเจดีย์มอญซึ่งอยู่ ด้านหน้าวัด

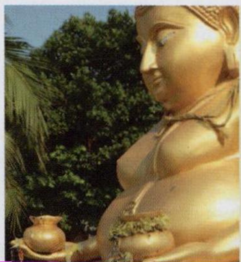
วัดบางขมิ้น

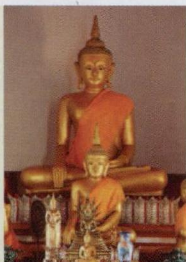
วัดบางขมิ้น ตั้งอยู่ที่ถนนเพชรหึง ตำบลบางยอ อำเภอพระประแดง จังหวัดสมุทรปราการ สังกัดคณะสงฆ์มหานิกาย พื้นที่ตั้งวัดเป็นที่ราบลุ่มอยู่ริมแม่น้ำเจ้าพระยา อาณาเขต ทิศเหนือ ติดกับบริษัทมิสซุย ทิศใต้ ติดกับบริษัทชนาพรชัย ทิศตะวันออก ติดกับที่เอกชน ทิศตะวันตก ติดกับแม่น้ำเจ้าพระยา

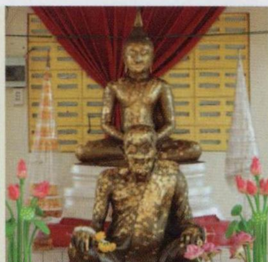
วัดบางขมิ้น สร้างขึ้นเมื่อประมาณ พ.ศ.๒๔๖๙ ได้รับพระราชทานวิสุงคามสีมาเมื่อวันที่ ๑ สิงหาคม พ.ศ.๒๔๙๑ ได้ผูกพัทธสีมาเมื่อ เดือนมีนาคม พ.ศ.๒๔๙๖

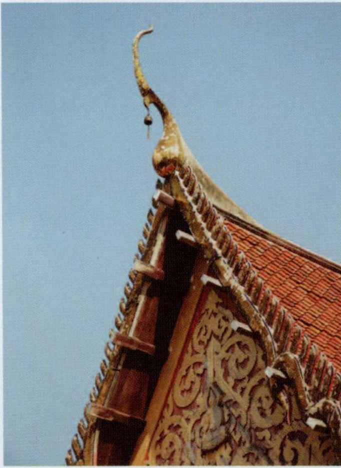

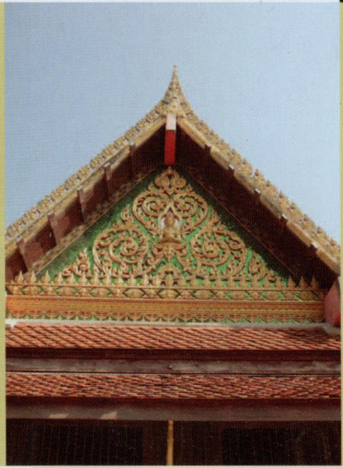
ภายในวัดมีอาคารเสนาสนะ ดังนี้ พระอุโบสถสร้างเมื่อ พ.ศ.๒๔๙๑ กุฎีสงฆ์ จำนวน ๘ หลัง ส่วนมากเป็นอาคารครึ่งตึกครึ่งไม้ หอสวดมนต์สร้าง พ.ศ.๒๔๙๖ ศาลาการเปรียญ สร้าง พ.ศ.๒๕๑๔ สำหรับปูชนียวัตถุมีพระประธาน ในอุโบสถปางมารวิชัย ๒ องค์ พร้อมด้วยพระอัครสาวก

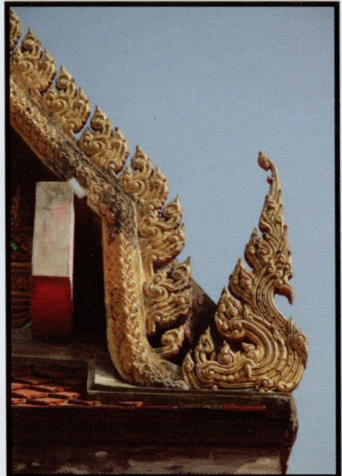

วัดกองแก้ว

วัดกองแก้ว ตั้งอยู่ที่บ้านคลองบางกระเจ้า ถนนเพชรหึง ตำบลบางยอ อำเภอพระประแดง จังหวัดสมุทรปราการ สังกัดคณะสงฆ์มหานิกาย พื้นที่ตั้งวัด เป็นที่ราบลุ่มอยู่ริมคลองบางกระเจ้า อาณาเขตทิศเหนือ ติดกับคลองบางกระเจ้า ทิศใต้ ทิศตะวันออก และทิศตะวันตก ติดกับที่ดินเอกชน

ภายในวัดมีอาคารเสนาสนะ ดังนี้ พระอุโบสถ กุฏิสงฆ์ จำนวน ๙ หลัง ส่วนมากเป็นอาคารไม้สักมุงกระเบื้อง หอสวดมนต์ ศาลาการเปรียญ ฌาปนสถาน สำหรับปูชนียวัตถุ มีพระประธานในอุโบสถ นามว่า "หลวงพ่อใหญ่"

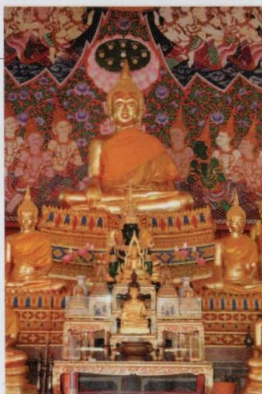

วัดบางกระเจ้ากลาง

วัดบางกระเจ้ากลาง ตั้งอยู่ที่บ้านคลองบางกระเจ้า ตำบลบางยอ อำเภอพระประแดง จังหวัดสมุทรปราการ สังกัดคณะสงฆ์มหานิกายพื้นที่ตั้งวัด เป็นที่ราบลุ่มอยู่ริมคลองบางกระเจ้า อาณาเขตทิศเหนือ ติดกับคลองบางกระเจ้า ทิศใต้ ทิศตะวันออก ทิศตะวันตก ติดกับที่ดินเอกชน

วัดบางกระเจ้ากลาง สร้างขึ้นเมื่อประมาณ พ.ศ.๒๓๔๐ ได้รับพระราชทานวิสุงคามสีมาเมื่อประมาณ พ.ศ.๒๓๙๕

ภายในวัดมีอาคารเสนาสนะ ดังนี้พระอุโบสถ กุฏิสงฆ์ จำนวน ๑๕ หลังส่วนมาก เป็นอาคารเรือนไม้สัก ศาลาการเปรียญเป็นอาคารไม้

วัดบางกระเจ้านอก

วัดบางกระเจ้านอก ตั้งอยู่ที่บ้านคลองบางกระเจ้า ตำบลบางยอ อำเภอพระประแดง จังหวัดสมุทรปราการสังกัด คณะสงฆ์มหานิกาย พื้นที่ตั้งวัดเป็นที่ราบลุ่ม อยู่ริมแม่น้ำเจ้าพระยา ใกล้โรงงาน อาณาเขตทิศเหนือ ติดกับถนนหลวง ทิศใต้ ติดกับบริษัทนานาพรรณคลังสินค้า ทิศตะวันออก ติดกับคลองบางกระเจ้า ทิศตะวันตก ติดกับแม่น้ำเจ้าพระยา

วัดบางกระเจ้านอก สร้างขึ้นเมื่อประมาณ พ.ศ.๒๔๕๓ไม่ทราบนามผู้สร้างเนื่องจากวัดตั้งอยู่ที่ปากคลองบางกระเจ้า ชาวบ้านจึงนิยมเรียกว่า "วัดปากคลองบางกระเจ้า" อีกนามหนึ่ง วัดบางกระเจ้านอก ได้รับพระราชทานวิสุงคามสีมาครั้งหลังเมื่อ วันที่ ๒๓ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๑๔ ได้ผูกพัทธสีมา เมื่อวันที่ ๑๙ กุมภาพันธ์ พ.ศ.๒๕๒๐ ภายในวัดมีอาคารเสนาสนะต่าง ๆ ดังนี้ พระอุโบสถ สร้างเมื่อ พ.ศ.๒๕๒๐ กุฏิสงฆ์ จำนวน ๒ หลัง เป็นอาคารเรือนแถวแบ่งเป็นห้องหอสวดมนต์ สร้าง พ.ศ.๒๕๒๕ ศาลาการเปรียญ สร้าง พ.ศ.๒๔๙๕ สำหรับปูชนียวัตถุมีพระพุทธรูปในอุโบสถเก่า เป็นพระพุทธรูปศิลาแลง ๕ องค์ และพระพุทธ โสธรจำลอง สร้าง พ.ศ.๒๔๙๗

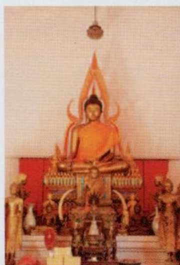

วัดบางน้ำผึ้งนอก

วัดบางน้ำผึ้งนอก ตั้งอยู่ที่บ้านบางน้ำผึ้ง ตำบลบางน้ำผึ้ง อำเภอพระประแดง จังหวัดสมุทรปราการ สังกัดคณะสงฆ์มหานิกาย พื้นที่ตั้งวัด เป็นที่ราบลุ่มอยู่ริมแม่น้ำเจ้าพระยา แวดล้อมไปด้วยที่สวน อาณาเขตทิศเหนือ ทิศใต้ ทิศตะวันออก และ ทิศตะวันตกติดกับที่ดินเอกชน

วัดบางน้ำผึ้งนอก สร้างขึ้นประมาณ พ.ศ.๒๔๕๐ ในสมัยรัชกาลที่ ๕ ได้มีเจ้าพระยาธัมมาธิกรณ์ (มั้ง) ได้มาบูรณะ ปฏิสังขรณ์อุโบสถและวิหารขึ้น ได้รับพระราชทานวิสุงคามสีมาครั้งหลังเมื่อวันที่ ๑๖ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๐๙ ผูกพัทธสีมาเมื่อวันที่ ๑๑ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๑๑

ภายในวัดมีอาคารเสนาสนะ ดังนี้ อุโบสถ สร้างเมื่อ พ.ศ.๒๕๑๒ เป็นอุโบสถหลังใหม่ กุฎีสงฆ์ จำนวน ๑๒ หลังเป็นอาคารครึ่งตึกครึ่งไม้ หอสวดมนต์สร้าง พ.ศ. ๒๕๒๔ ศาลาการเปรียญสร้าง พ.ศ.๒๕๐๕ วิหารเป็นอุโบสถหลังเก่า สำหรับปูชนียวัตถุมี พระประธานในอุโบสถนามว่า "หลวงพ่อใหญ่" ปางสมาธิ

วัดบางน้ำผึ้งใน

วัดบางน้ำผึ้งใน ตั้งอยู่ที่ตำบลบางน้ำผึ้ง อำเภอพระประแดง จังหวัดสมุทรปราการ สังกัดคณะสงฆ์มหานิกาย พื้นที่ตั้งวัด เป็นที่ราบลุ่ม การคมนาคมสะดวก

วัดบางน้ำผึ้งใน สร้างเมื่อประมาณ พ.ศ. ๒๔๕๐ ไม่ปรากฏหลักฐานว่าใครเป็นผู้สร้าง และได้รับพระราชทานวิสุงคามสีมา พ.ศ. ๒๔๕๓ ทางวัดยังได้สนับสนุนการศึกษาโดยสร้างโรงเรียนปริยัติธรรม ๑ หลัง

ภายในวัดมี อาคารเสนาสนะ ดังนี้ อุโบสถ สร้างแบบก่ออิฐถือปูน ศาลาการเปรียญเป็นอาคารไม้ กุฏิสงฆ์ ๑๑ หลัง เป็นกุฏิไม้ ๘ หลัง ครึ่งตึกครึ่งไม้ ๒ หลัง และตึกอีก ๑ หลัง หอระฆัง หอสวดมนต์ ห้องสมุด ศาลาหน้าอุโบสถ ศาลาท่าน้ำ ๒ หลังฌาปนสถาน และสุสาน สำหรับปูชนียวัตถุ มีพระประธานในอุโบสถ พร้อมด้วยพระอัครสาวกทั้งสอง

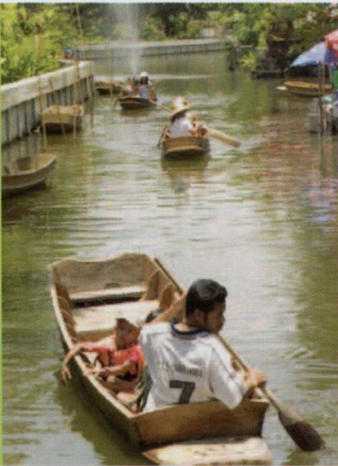

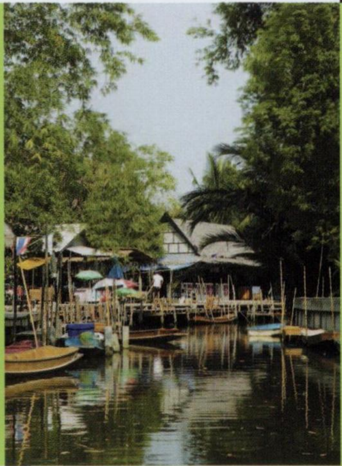
ตลาดน้ำบางน้ำผึ้ง

ตลาดน้ำบางน้ำผึ้ง ท่ามกลางบรรยา-กาศของสวนผลไม้เขียวครึ้ม คู่กับลำคลองสายเล็กอยู่ด้านหลังวัดบางน้ำผึ้งใน เสน่ห์ตลาดน้ำของที่นี่ คือวิถีชีวิตชาวบ้านริมคลองส่วนใหญ่เป็นชาวไทยเชื้อสายมอญ ที่นี่มีของพื้นบ้านอร่อย ๆ ที่ชาวบ้านทำมาขายเอง มีเรือพายขายก๋วยเตี๋ยวหมูต้มยำ ขนมจีนน้ำยา ขนมใส่ไส้ มีกลุ่มแม่บ้านสตรีทำขนมทองหยอด เม็ดขนุน ฝอยทอง กาละแมกวน และสุดยอดของอร่อย คือ ห่อหมกหมู หอยทอดขนมครก รวมทั้งผลไม้จากสวนที่มีอยู่ทั่วไปสองฝั่งคลอง ผลไม้ขึ้นชื่อที่สุดของบางน้ำผึ้ง คือมะม่วงน้ำ-ดอกไม้ และยังมีไม้ดอกไม้ประดับ สินค้าหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ เช่น ดอกไม้ประดิษฐ์ ไข่เค็มดินสอพอง

ภายในตลาดยังมีบริการพายเรือ โดยมีเรือพายให้เช่าลำละ ๒๐ บาท น้ำในคลองใสค่อนข้างนิ่ง สามารถพายออกไปจนถึงประตู-น้ำที่จะออกแม่น้ำเจ้าพระยา หรือจะแวะพักนวดแผนโบราณ นวดเท้า ก็มีบริการและสำหรับผู้ที่สนใจสินค้าของชุมชน สามารถแวะไปชมได้ มีทั้งกลุ่มทำดอกไม้จากเกล็ด ปลา ทำธูปหอมจากสมุนไพร ในละแวกใกล้เคียง นอกจากนี้ อบต.บางน้ำผึ้ง ได้เปิดบริการ Home Stay สำหรับนักท่องเที่ยว ที่มีความประสงค์พักค้างคืน พร้อมชมบรรยากาศธรรมชาติในเวลาค่ำคืน สามารถสอบถามได้ที่ อบต. บางน้ำผึ้ง

ตลาดน้ำบางน้ำผึ้ง เปิดขายทุกวันเสาร์-อาทิตย์ ตั้งแต่ ๐๗๐๐ - ๑๕.๐๐ น.

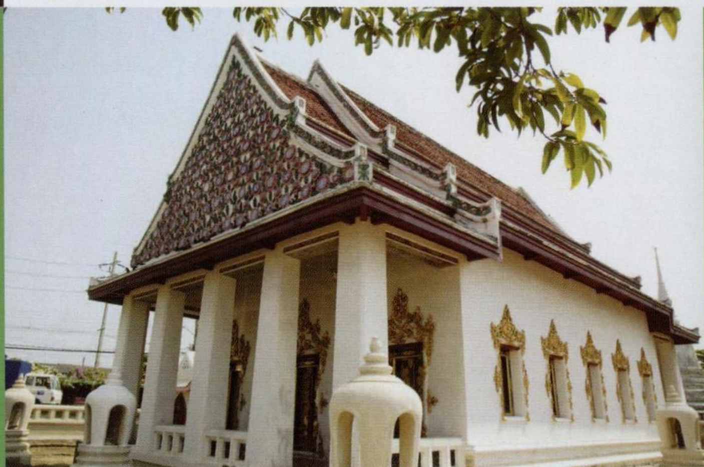

(การเดินทางไปตลาดน้ำบางน้ำผึ้ง หากขับรถขึ้นทางด่วนจากฝั่งกรุงเทพฯให้ ลงที่ "สุขสวัสดิ์" เลี้ยวซ้ายที่สามแยกพระประแดง จนถึงตลาดทางจะบังคับให้เลี้ยวซ้ายเข้าถนนเพชรหึงษ์ ขับไปประมาณ ๕ กม. จนถึงป้ายชี้บอกทางเข้าตลาดน้ำและวัดบางน้ำผึ้งใน เลี้ยวขวาเข้าไปประมาณ ๑ กม. ส่วนการเดินทางด้วยรถประจำทาง ให้ขึ้นรถเมล์ที่ไปพระประแดง เช่น สาย ๖, ๘๒, ปอ.๑๓๘, ๕๐๖ จากนั้นต่อรถท้องถิ่นสายพระประแดง-บางกอบัว ลงที่ทางเข้าตลาดน้ำค่าโดยสาร ๕ บาท ถึงปากทางเข้า ตลาดและต่อมอเตอร์ไซค์รับจ้างมาอีก ๖ บาท ไปอีก ๑ กม. หรือสอบถาม ๐-๑๑๗๑-๔๙๓๐ หรือ อบต.บางน้ำผึ้ง โทร. ๐-๒๘๑๙-๖๗๖๒.)

วัดโปรดเกศเชษฐาราม

วัดโปรดเกศเชษฐาราม เป็นพระอารามหลวงชั้นตรี ชนิดสามัญ ตั้งอยู่ตำบลทรงคนอง อำเภอพระประแดง จังหวัดสมุทรปราการ พื้นที่ตั้งวัดมีลักษณะเป็นรูปสี่เหลี่ยม มีคูล้อมรอบทางทิศเหนือ ทิศใต้และตะวันออก

วัดโปรดเกศเชษฐาราม สร้างเมื่อ พ.ศ. ๒๓๖๕ ในสมัยรัชกาลที่ ๒ ผู้สร้าง คือ พระยาเพชรพิไชย (เกตุ) ต้นสกุลเกตุทัต ได้ขออนุญาตสร้างวัดนี้ขึ้น เดิมที่นั้นมีศาลาอยู่หลังหนึ่งติดกับปากคลองของเมือง ไม่มีพระสงฆ์อยู่อาศัยคงมีแต่พระพุทธรูป ชาวบ้านจึงเรียกกันว่า "วัดปากคลอง"

ในสมัยรัชกาลที่ ๓ พระปัญญาภิสารเถร (สุก) เป็นเจ้าอาวาสนั้น พระยาเพชรพิไชยได้มาปฏิสังขรณ์ ในครั้งนั้นพระบาทสมเด็จพระนั่งเกล้าฯ ได้พระราชทานพระราช

ทรัพย์ให้มาสร้างกุฏีอีก ๑ คณะด้านทิศเหนือหอระฆังริมคลองลัดหลวง

ในยุคของพระครูวินยานุบุรณาจารย์ (คำ) เป็นเจ้าอาวาส ได้มีการปฏิสังขรณ์ใหญ่อีกครั้งหนึ่ง โดยพระยาเพชรพิไชย (หนู เกตุทัต) ได้มาสร้างและปฏิสังขรณ์ต่อ

ภายในวัดมีปูชนียวัตถุ ถาวรวัตถุและอาคารเสนาสนะ ดังนี้ พระพุทธรูปปางต่าง ๆ ในพระอุโบสถ มีพระประธานปางมารวิชัย พระปางห้ามญาติ พระปางห้ามสมุทร เป็นพระพุทธรูปหล่อด้วยโลหะ พระพุทธไสยาสน์ประดิษฐานในพระวิหาร เป็นพระพุทธรูปปั้นลงรักปิดทอง

พระประธานในพระมณฑป ปางมารวิชัยสมาธิเพชร เป็นศิลาแลง

พระเจดีย์ สร้างเมื่อ พ.ศ.๒๓๖๔

พระอุโบสถมุงกระเบื้อง มอญของเก่าทรงจีน ไม่มีช่อฟ้าระกาหน้าบัน ติดประดับ ด้วยจานเครื่องลายคราม สร้างเมื่อ พ.ศ. ๒๓๖๒

พระวิหาร ภายในพระมณฑป มีพระพุทธรูป และรอยพระพุทธบาทจำลอง ประดับมุกของเก่าหลังคามุงกระเบื้องราง บริเวณรอบพระมณฑป มีเก๋งจีนรอบเรียงราย และภายในเก๋งจีนมีพระพุทธรูปปางต่างๆ และมีพระปรางค์อยู่ระหว่างมุมทั้ง ๔ มุม บริเวณภายนอกพระมณฑปมีสระน้ำล้อมรอบ

ศาลาเปรียญ ทรงจีนเหมือน พระอุโบสถ

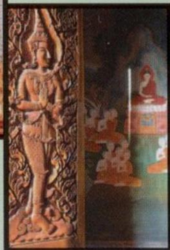
กุฏิสงฆ์ จำนวน ๑๗ หลัง ที่สร้างใหม่แบบทรงไทยประยุกต์

วัดจากแดง

วัดจากแดง ตั้งอยู่ที่ซอยจากแดง ถนนเพชรหึง ตำบลทรงคนอง อำเภอพระประแดง จังหวัดสมุทรปราการ สังกัดคณะสงฆ์มหานิกาย พื้นที่ตั้งวัด เป็นที่ราบลุ่มแวดล้อมด้วยสวนมะพร้าวอยู่ริมแม่น้ำเจ้าพระยา อาณาเขตทิศเหนือและทิศตะวันออก ติดกับที่ดินของเอกชน ทิศใต้ ติดกับแม่น้ำเจ้าพระยา ทิศตะวันตก ติดกับคลองจากแดง

วัดจากแดง สร้างขึ้นประมาณ พ.ศ. ๒๓๒๕ เดิมมีคลองอยู่ข้างวัด ปัจจุบันได้ถมเป็นถนนแล้ว ชื่อจากแดง สันนิษฐานว่ามาจากคำว่า "จากแดน" หมายถึงหมู่บ้านของประชาชนที่อพยพมาจากที่อยู่เดิมคืออยุธยา ต่อมาได้เพี้ยนเป็นจากแดง วัดจากแดงได้รับพระราชทานวิสุงคามสีมาเมื่อประมาณ พ.ศ.๒๓๓๐

ภายในวัดมีอาคารเสนาสนะ ดังนี้ พระอุโบสถ สร้างเมื่อ พ.ศ.๒๔๐๑ บูรณะ พ.ศ.๒๕๐๔ หน้าบันประดับด้วยถ้วยชามลาย ครามกุฏิสงฆ์ จำนวน ๓ หลัง เป็นอาคารครึ่งตึกครึ่งไม้ หอสวดมนต์ ๒ ชั้น กำลัง ก่อสร้างศาลาการเปรียญ สำหรับปูชนียวัตถุมีพระพุทธรูปในวิหารนามว่า "หลวงพ่อหิน" ขุดพบบริเวณโบสถ์เก่า

วัดคันลัด

วัดคันลัด สร้างเมื่อประมาณ พ.ศ. ๒๓๔๙ แต่เดิมวัดนี้เป็นที่ฝังช้างหลวง เรียกว่า "สุสานช้างหลวง" ได้รับพระราชทานวิสุงคามสีมา เมื่อวันที่ ๑๕ มกราคม พ.ศ.๒๕๑๓ และได้ประกอบพิธีผูกพัทธสีมาเมื่อวันที่ ๑๘ กุมภาพันธ์ พ.ศ.๒๕๑๘

ภายในวัดมีอาคารเสนาสนะดังนี้

พระอุโบสถ สร้างเสร็จเมื่อ พ.ศ. ๒๕๑๗ ลักษณะทั่วไปเป็นทรงไทย ซุ้มประตูหน้าต่างแกะสลักด้วยไม้สักลวดลายลงรักปิดทอง บันไดหน้าหลังประตูปูด้วยหินอ่อนพื้นภายในปูหินขัดผนังบุด้วยหินอ่อน

กุฏิสงฆ์ จำนวน ๖ หลัง ส่วนมากเป็นอาคารทรงไทย ๒ ชั้น

ศาลาการเปรียญ

หอสวดมนต์

วัดคันลัด ตั้งอยู่ที่บ้านทรงคนอง ตำบลทรงคนอง อำเภอพระประแดง จังหวัดสมุทรปราการ สังกัดคณะสงฆ์มหานิกาย พื้นที่โดยทั่วไปเป็นที่ราบลุ่ม อาณาเขตทิศเหนือติดกับโรงงานสกัดน้ำมันรำและสุสานอิสลาม ทิศใต้ ติดกับถนนเพชรหึง - บางกอบัว ทิศตะวันออกติด กับลำกระโดงที่ดินเอกชน ทิศตะวันตก ติดกับคลองลัดโพธิ์

หมู่บ้านมอญ

จากอดีตหลังจากที่รัชกาลที่ ๑ สมเด็จพระพุทธยอดฟ้าจุฬาโลก ได้โปรดให้กรมพระราชวังบวรมหาสุรสิงหนาทเสด็จลงไปกะการที่จะสร้างเมืองขึ้นไว้ป้องกันข้าศึกที่จะมาทางทะเล บริเวณคลองลัดโพธิ์แต่ยังไม่ทันแล้วเสร็จ เพียงแค่ลงมือทำป้อมซึ่งอาจจะไม่ทันการและไม่ควรไว้วางใจในการศึกสงคราม จึงได้โปรดให้สมเด็จพระอนุชาธิราชกรมพระราชวังบวรมาหาเสนานุรักษ์เป็นแม่กองเสด็จลงไปทำเมืองขึ้นที่ปากลัด โดยรวมกันตั้งเมืองใหม่ขึ้นมาใหม่ พระราชทานชื่อว่าเมืองนครเขื่อนขันธ์ และทรงให้ย้ายครอบครัวมอญเมืองปทุมธานี พวกพระยาเจง มีจำนวนชายฉกรรจ์สามร้อยคนลงไปอยู่ แล้วสร้างป้อมปราการขึ้น

ต่อมาในสมัยรัชกาลที่ ๒ ก็มีชาวมอญที่เมาะตะมะพากันอพยพครอบครัวหนีการกดขี่ของพม่าเข้ามาให้พระราชอาณาจักร ทั้งทางเมืองตากเมืองอุทัยธานี รวมไปถึงด่านพระเจดีย์สามองค์ ดังนั้น พระองค์จึงอพยพชาวมอญให้ไปอยู่ที่เมืองนนทบุรี และหลังจากนั้นก็โปรดเกล้าให้ไปตั้ง ภูมิลำเนาที่เมืองปทุมธานีบ้าง เมืองนครเขื่อนขันธ์บ้าง ชาวมอญทั้งหลายเมื่อได้รับพระมหากรุณาโปรดเกล้าให้มาอยู่เมืองนครเขื่อนขันธ์ แล้วจึงแยกย้ายไปตั้งบ้านเรือนอยู่ด้วยกันเป็นกลุ่ม ๆ ซึ่งในภาษามอญจะเรียกว่า กวาน แปลว่า หมู่บ้าน แต่ละกวานก็ตั้งชื่อตามถิ่นที่ตนเคยอยู่ในประเทศมอญดั้งเดิม แต่บางแห่งก็ตั้งชื่อตามภูมิศาสตร์ของไทย เช่น หมู่บ้านทรงคนอง คงจะเพี้ยนมาจากด๊าดฮเนิง ซึ่งแปลว่า น้ำเค็ม เพราะหมู่บ้านนี้ตั้งอยู่ริมแม่น้ำเจ้าพระยาที่มีน้ำเค็มเข้าถึง

ชื่อหมู่บ้านมอญ ที่มีอยู่ในเมืองนครเขื่อนขันธ์หรือในพระประแดงในปัจจุบันมีดังนี้

กวานตงฮะนอย เรียกเป็นภาษาไทยว่าหมู่บ้านทรงคนอง

กวานโรงเกลิ้ง เรียกเป็นภาษาไทยว่าหมู่บ้านโรงเรือ

กวานอะม่าง เรียกเป็นภาษาไทยว่าหมู่บ้านอะม่าง

กวานเซ่ย์ เรียกเป็นภาษาไทยว่า หมู่บ้านแซ่

กวานตองอุ๊ เรียกเป็นภาษาไทยว่าหมู่บ้านตองอุ๊

กวานฮมัง เรียกเป็นภาษาไทยว่าหมู่บ้านทะมัง

กวานฮะเหริ่น เรียกเป็นภาษาไทยว่าหมู่บ้านฮะเริ่น

กวานดา เรียกเป็นภาษาไทยว่าหมู่บ้านดา

กวานเหว่กะราว เรียกเป็นภาษาไทยว่าหมู่บ้านเวฮะราว

กวานเหต๋อ เรียกเป็นภาษาไทยว่า หมู่บ้านเต้อ

กวานดัง เรียกเป็นภาษาไทยว่า หมู่บ้านดัง

กวานจังบี เรียกเป็นภาษาไทยว่า หมู่บ้านจังบี (ปัจจุบันไม่มีแล้ว)

กวานโกงกาง เรียกเป็นภาษาไทยว่า หมู่บ้านโกงกาง (ปัจจุบันไม่มีแล้ว)

กวานฮะโดนเจิน เรียกเป็นภาษาไทยว่า หมู่บ้านสะพานช้าง

กวานเจิมมาย เรียกเป็นภาษาไทยว่า หมู่บ้านเชียงใหม่

กวานเติงฮะโมก เรียกเป็นภาษาไทยว่า หมู่บ้านฝั่งแหลม

กวานฮะกำ เรียกเป็นภาษาไทยว่า หมู่บ้านระกำ (ปัจจุบันไม่มีแล้ว)

วัดป่าเกด

วัดป่าเกด ตั้งอยู่ที่บ้านป่าเกด ตำบลทรงคนอง อำเภอพระประแดง จังหวัดสมุทรปราการ สังกัดคณะสงฆ์มหานิกาย

วัดป่าเกด เดิมชื่อ "วัดถนนเกด" ตาเกดเป็นคนขุดถนนเข้าวัดเป็นคนแรก บริเวณวัดมีต้นเกดขึ้นมากมาย ต่อมาจึงเรียกว่า "วัดป่าเกด" สร้างขึ้นในสมัยรัชกาลที่ ๒ ประมาณ พ.ศ.๒๓๖๐ ครั้นถึงสมัยรัชกาลที่ ๓ สมเด็จพระสังฆราช (ด่อน) เป็นประธานร่วมกับกรมหมื่นเจษฎาบดินทร์ วังหน้าในรัชกาลที่ ๒ ได้มาสร้างอุโบสถวัดป่าเกด หน้าบันเป็นรูปครุฑลวดลายวิจิตรตระการตา สำหรับภาพจิตรกรรมฝาผนังนั้นเป็นฝีมือช่างหลวงเรียกว่า "ช่างสิบหมู่"

ภายในวัดมีอาคารเสนาสนะ ดังนี้

อุโบสถ สร้างเมื่อ พ.ศ.๒๕๑๓ สร้างขึ้นแทนหลังเก่า สำหรับอุโบสถหลังเก่าใช้เป็นวิหารทรงโบราณ หน้าบันเป็นนารายณ์ทรงครุฑ มีจิตรกรรมเรื่องมารผจญ พระพุทธเจ้าเสด็จจากดาวดึงส์และทศชาติ

กุฎีสงฆ์ เป็นอาคารเรือนไม้สักทรงโบราณ หอสวดมนต์ ศาลาการเปรียญ

สำหรับปูชนียวัตถุมี พระประธานในอุโบสถปางมารวิชัย และพระอัครสาวก เจดีย์ ๒ องค์ อยู่ที่ ด้านตะวันออกของวัด

วัดบางกระสอบ

วัดบางกระสอบ ตั้งอยู่ที่ตำบลบางกระ - สอบ อำเภอพระประแดง จังหวัดสมุทรปราการ สังกัดคณะสงฆ์มหานิกาย อาณาเขตทิศเหนือ ทิศตะวันออก ทิศตะวันตก ติดกับที่ดินเอกชน ทิศใต้ ติดกับแม่น้ำเจ้าพระยา

วัดบางกระสอบ สร้างเมื่อประมาณ พ.ศ. ๒๔๕๗ โดยมีนายดวง นางทรัพย์ ขุดได้ตุ่มสมบัติและได้บริจาคดำเนินการสร้างวัด ตุ่มสมบัติยังคงอยู่ที่วัดนี้ ชาวบ้านนิยมเรียกว่า "วัดใหม่ตาดวงยายทรัพย์" ได้รับพระราชทานวิสุงคามสีมาเมื่อวันที่ ๓๐ มีนาคม พ.ศ.๒๕๑๔ ได้ผูกพัทธสีมาเมื่อวันที่ ๑๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๒๑

ภายในวัดมีอาคารเสนาสนะ ดังนี้ พระอุโบสถสร้างเมื่อ พ.ศ.๒๕๒๑ มีกุฏิสงฆ์ หอสวดมนต์ ศาลาการเปรียญ และศาลาประชาคม

วัดไพชยนต์พลเสพย์ราชวรวิหาร

วัดไพชยนต์พลเสพย์ เป็นพระอารามหลวงชั้นโท ชนิดราชวรวิหาร ตั้งอยู่ที่ตำบลบางพึ่ง อำเภอพระประแดง จังหวัดสมุทรปราการ พื้นที่วัด มีเขตสังฆาวาสอยู่ทาง ด้านเหนือและตะวันตก เขตพุทธาวาสอยู่ทางด้านใต้ และยังมีที่ธรณีสงฆ์ติดกับที่ตั้งวัดออกไปทางทิศใต้ และทิศตะวันออกอีกด้วย อาณาเขตที่ตั้งวัด ทิศเหนือติดกับคลองเพลง ทิศใต้ติดกับลำประโดง ทิศตะวันออกติดกับคลองลัดหลวง ทิศตะวันตกติดกับถนนหลังวัด

วัดไพชยนต์พลเสพย์ สร้างขึ้นในสมัยรัชกาลที่ ๒ ประมาณ พ.ศ.๒๓๖๒ ในคราวที่สร้างป้อมเมืองสมุทรปราการ จึงโปรดให้กรมพระราชวังบวรมหาศักดิพลเสพย์ เมื่อครั้งดำรงพระยศเป็นกรมหมื่นศักดิพลเสพย์ เจ้าต่างกรมกำกับราชการพระกลาโหมเป็นแม่กองทำการก่อสร้างเมืองนครเขื่อนขันธ์ ที่ยังค้างอยู่ให้สร้างป้อมขึ้นป้อมหนึ่ง ชื่อว่า "ป้อมเพชรหึง" เปลี่ยนให้ขุดคลองลัดหลวงหลังเมืองนครเขื่อนขันธ์คลองหนึ่งมาทะลุคลองตาลาว กรมหมื่นศักดิพลเสพย์ทรงสร้างวัดขึ้นในคลองลัดที่ขุดใหม่นี้วัดหนึ่ง คือวัดไพชยนต์พลเสพย์" ชื่อของ "วัดไพชยนต์พลเสพย์" นี้ สมเด็จกรมพระยาดำรงราชานุภาพได้ทรงสันนิษฐานไว้ว่า คงจะเป็นนามใหม่ เดิมแรกเริ่มสร้างวัดในสมัยรัชกาลที่ ๒ เห็นจะเรียกกันว่า "วัดกรมศักดิ์" หรือ "วัดปากลัด" ถึงรัชกาลที่ ๓ คนทั้งหลายคงจะเรียกว่า "วัดวังหน้า" และมาในรัชกาลที่ ๔ จึงพระราชทานนามว่า "วัดไพชยนต์พลเสพย์" คำว่า "ไพชยนต์" น่าจะหมายถึง บุษบกยอดปรางค์ ซึ่งโปรดให้เป็นที่ประดิษฐานพระประธาน ในพระอุโบสถเป็น

นิมิตและคำว่า "พลเสพย์" มาจากสร้อย พระนามของกรมพระราชวังบวรฯ ผู้ทรงสร้างวัดและถวายบุษบกนั้นในสมัยรัชกาลที่ ๓ ซึ่ง บุษบกนั้นเคยเป็นที่ประดิษฐานพระพุทธสิหิงค์มาก่อน

วัดไพชยนต์พลเสพย์ เมื่อแรกสร้างวัดกรมหมื่นศักดิ์พลเสพย์คง จะเป็นธุระอุปการะมาโดยตลอด เมื่อกรมหมื่นศักดิพลเสพย์ ได้ทรงดำรงตำแหน่งกรมพระราชวังบวรในรัชกาลที่ ๓ วัดนี้ก็ยิ่งมีความสำคัญมากยิ่งขึ้น และคงมีฐานะเป็นพระอารามหลวงในรัชกาลที่ ๓

ปูชนียวัตถุ ถาวรวัตถุ และอาคารเสนาสนะมีดังนี้

พระประธานในพระอุโบสถ ปางมารวิชัยเป็นพระพุทธรูปปูนปั้นบุทอง ประดิษฐานอยู่บนบุษบกยอดปรางค์จตุรมุข

พระพุทธรูปปางยืนถวาย ประดิษฐานอยู่ที่ซุ้มมุขหน้าพระวิหาร พระประธานในพระวิหาร ปางมารวิชัย และ มีพระโมคคัลลาน์ พระสารีบุตรยืนคู่กัน

พระพุทธรูปตามฝาผนังพระวิหารชั้นในมีทั้งหมด รวม ๔๔ องค์ ในซุ้มมุขหลัง พระวิหารมีรอยพระพุทธบาทจำลอง

พระเจดีย์ รูปย่อเหลี่ยมสิบสอง จำนวน ๓ องค์ สร้างสมัยตั้งแต่เริ่มสร้างวัด

พระอุโบสถ ทรงจีน หน้าบันใช้จาน ชามลายครามประดับเป็นลวดลายดอกไม้ ซุ้มประตูหน้าต่างก็เช่นกัน สร้างราว พ.ศ. ๒๓๖๒

พระวิหารทรงจีน ศิลปะเช่นเดียวกับพระอุโบสถ สร้างราว พ.ศ.๒๓๖๒

ศาลาการเปรียญ ก่ออิฐถือปูนทรงไทยสร้างประมาณ พ.ศ. ๒๔๖๗

กุฏิสงฆ์ จำนวน ๑๒ หลัง

วัดบางพึ่ง

วัดบางพึ่ง ตั้งอยู่ที่บ้านบางพึ่ง ตำบลบางพึ่ง อำเภอพระประแดง จังหวัดสมุทรปราการ สังกัดคณะสงฆ์มหานิกาย

วัดบางพึ่ง สร้างเมื่อ พ.ศ.๒๓๔๗ คนส่วนใหญ่มีเชื้อสายจีนผสมไทย อุโบสถสร้างขึ้นในสมัยรัชกาลที่ ๓ เป็นแบบศิลปจีนประดับด้วยเครื่องเบญจรงค์ วัดบางพึ่งได้รับพระราชทาน วิสุงคามสีมาเมื่อประมาณ พ.ศ. ๒๓๗๘

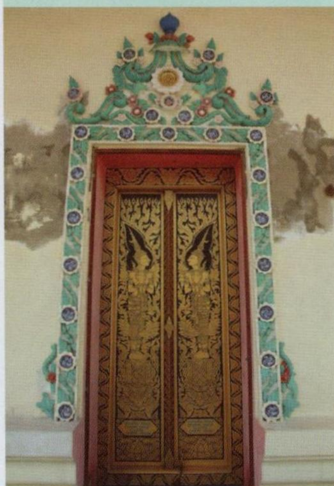
ภายในวัดมีอาคารเสนาสนะดังนี้

พระอุโบสถ เป็นศิลปะแบบจีน

กุฎีสงฆ์ จำนวน ๑๐ หลัง เป็นอาคารตึก และครึ่งตึกครึ่งไม้

ศาลาการเปรียญ หอระฆัง

สำหรับปูชนียวัตถุมี พระประธานในอุโบสถ เป็นแบบทวาราวดี เนื้อในเป็นศิลาแลงพอกไว้ด้วยปูนซิเมนต์

วัดรวก

วัดรวก ตั้งอยู่ที่ถนนพระราชวิริยาภรณ์ ตำบลบางพึ่ง อำเภอพระประแดง จังหวัดสมุทรปราการ สังกัดคณะสงฆ์มหานิกาย พื้นที่ตั้งวัดเป็นที่ราบลุ่มถูกน้ำท่วมถึง สภาพแวดล้อมเป็นที่สวน หมู่บ้านและโรงงานมีถนนหลวงจากพระประแดงเข้าสู่กรุงเทพมหานครการคมนาคมสะดวก

วัดรวก สร้างขึ้นเมื่อประมาณ พ.ศ. ๒๓๐๐ สันนิษฐานว่าสถานที่สร้างวัดเดิมคงเป็นป่าไม้รวก จึงได้ชื่อว่า วัดรวกได้รับพระราชทานวิสุงคามสีมา เมื่อประมาณ พ.ศ.๒๓๒๐ ได้ผูกพัทธสีมา เมื่อประมาณ พ.ศ.๒๓๒๐ วัดนี้ยังได้อนุเคราะห์รักษาพยาบาลแผนโบราณแก่ ผู้เจ็บป่วยด้วยยาหม้อและต่อกระดูก หยุดเฉพาะวันธรรมสวนะ (วันพระ) หรือมีกิจจำเป็น

ภายในวัดมีอาคาร เสนาสนะต่าง ๆ ดังนี้

พระอุโบสถ สร้างเมื่อ พ.ศ.๒๕๐๒

กุฎีสงฆ์ จำนวน ๔ หลัง เป็นอาคารไม้และครึ่งตึกครึ่งไม้

หอสวดมนต์ อาคารไม้

ศาลาการ เปรียญคอนกรีต ๒ ชั้น

สำหรับปูชนียวัตถุมีพระประธานในอุโบสถและพระประจำทิศในอุโบสถ สร้างด้วยศิลาแลงบุทองเป็นพระพุทธรูปของเก่า

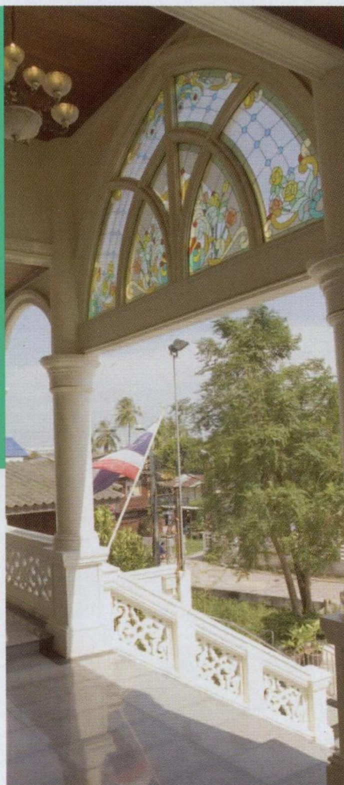

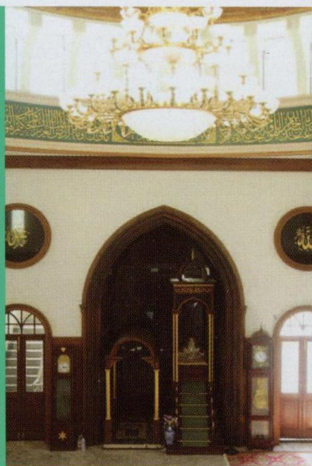
มัสยิดดารอสอาดะห์

"ผู้ใดมานั่งในมัสยิดนั้นเสมือนว่าเขานั่งอยู่ใกล้กับอัลเลาะห์"

มัสยิดดารอสอาดะห์ มัสยิดเก่าแก่ของชุมชนบ้านปากลัด มีประวัติความเป็นมาที่ยาวนาน โดยตัวอาคารหลังเก่าเป็นอาคารไม้สักทอง ชั้นเดียวอายุไม่ต่ำกว่า ๒๐๐ ปี ตั้งอยู่ริมคลองแขก ต่อมาในปี พ.ศ.๒๔๖๕ ได้รื้ออาคารเดิมเพื่อปลูกสร้างใหม่เป็นตึก ๒ ชั้น ผนังก่ออิฐถือปูนทรงยุโรป โดมบนยอดหอคอยอะซานเป็นทรงระฆังคว่ำ มีอายุยาวนานกว่า ๘๐ ปี ต่อมาช่วงปลายปี พ.ศ. ๒๕๔๓ (ค.ศ.๑๔๒๑) จึงรื้ออาคารเพื่อสร้างใหม่ อาคารหลังปัจจุบันเป็นอาคารคอนกรีตเสริมเหล็ก สูง ๓ ชั้น และมีชั้นใต้ดิน รองรับผู้ทำการละหมาดได้มากถึง ๑,๒๐๐ คน ในการสร้างใหม่แต่ละครั้งสิ่งหนึ่งที่ยังคงอยู่คู่มาโดยตลอด นั่นคือไม้สักทองอายุกว่า ๒๐๐ ปี ที่ยังคงสภาพดีถูกนำมาประกอบเป็นห้องรับแขก VIP ชั้นล่าง โดยนำมาทำเป็นบานเฟี้ยมปั้นเกร็ดตลอดแนว ผนังทั้ง ๓ มุม ส่วนที่เหลือ นำมาทำเป็น วงกบ ประตูหน้าต่าง พื้นที่ใช้สอยโดยรวมทั้ง 3 ชั้นเน้นเป็นพื้นที่โล่งใช้หินอ่อนเพื่อให้ห้องเย็นโดยคัดหินอ่อนคุณภาพจากอิตาลี บริเวณชั้น ๒ สำหรับประกอบพิธีละหมาด เพดานสูงทรงโดม ฐานโดม เป็นกระจกล้อมแบ่งเป็นช่อง โดยมีลายกัดกระจกเป็นภาษาอาหรับที่สื่อถึงคุณลักษณะในแง่มุมต่าง ๆ ของพระเจ้าครบทั้ง ๙๙ ช่อง

มัสยิดแห่งนี้ยังถือได้ว่า เป็นแหล่งเพิ่มพูนความรู้และวิชาการต่าง ๆ แก่ชาวมุสลิมและผู้ที่สนใจใฝ่ศึกษาโดยทั่วไป และเป็นที่ให้ความสงบร่มเย็นอันจะนำมาซึ่งความสุขดังความหมายของชื่อ มัสยิดดารอสอาดะห์

วัดกลาง

วัดกลาง ตั้งอยู่ที่ถนนนครเขื่อนขันธ์ ตำบลบางพึ่ง อำเภอพระประแดง จังหวัดสมุทรปราการ สังกัดคณะสงฆ์มหานิกาย อาณาเขตทิศเหนือติดกับที่ดินเอกชน ทิศใต้ติดกับถนนนครเขื่อนขันธ์ ทิศตะวันออกติดกับคลองลัดหลวง ทิศตะวันตก ติดกับที่ดินเอกชน

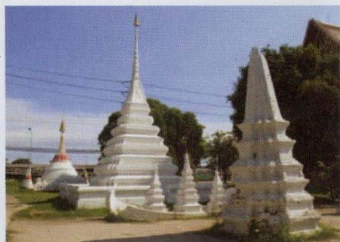
วัดกลางสร้างเมื่อ พ.ศ.๒๓๗๘ โดยชาวมอญหมู่บ้านฮะเริ่น สร้างขึ้นร่วมกับชาวบ้านตาบ้านต้นเจิน แล้วได้รับพระราชทานนามว่า "วัดเกริง" ภาษาสามัญแปลว่า "คลอง" เดิมวัดเกริงมีพระภิกษุจำพรรษา ๓ คณะ คือ คณะหะกาว คณะแพ่ฮะเริ่น คณะตะวันออก ต่อมาคณะตะวันออกย้ายออกไปอยู่ที่อื่น คงเหลืออยู่ ๒ คณะ จึงได้รวมกันเรียกว่า "วัดกลาง" ชาวบ้านมอญเรียกว่า "แพ่ฮะเริ่น" ครั้งต่อมาสมเด็จพระมหาสมณเจ้าให้ยุบเลิกวัดเชียงใหม่และรวมเข้ากับวัดกลางก่อนปี พ.ศ.๒๔๖๙ วัดกลางได้รับพระราชทานวิสุงคามสีมาเมื่อวันที่ ๒๕ มีนาคม พ.ศ.๒๔๑๘ ได้ผูกพัทธสีมาเมื่อ พ.ศ.๒๔๑๘ และได้รับพระราชทานวิสุงคาม-สีมาใหม่เมื่อ วันที่ ๖ กันยายน พ.ศ.๒๕๒๒

ภายในวัดมีอาคารเสนาสนะ ดังนี้

พระอุโบสถ สร้างเมื่อ พ.ศ.๒๔๖๐

กุฏิสงฆ์ หอสวดมนต์ ศาลาการเปรียญ

สำหรับปูชนียวัตถุนอกจากมีพระประธานในอุโบสถแล้วยังมีเจดีย์อีก ๓ องค์

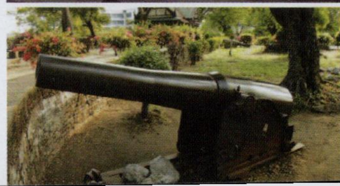
ป้อมแผลงไฟฟ้า

ป้อมแผลงไฟฟ้าเป็นป้อมปราการ สร้างขึ้นเพื่อป้องกันข้าศึกศัตรูที่จะลุกล้ำเข้ามาทางปากแม่น้ำเจ้าพระยา สร้างในสมัยรัชกาลที่ ๒ พระบาทสมเด็จพระพุทธเลิศหล้านภาลัย โปรดเกล้าฯ ให้สร้างขึ้นพร้อมกับเมืองนครเขื่อนขันธ์ เมื่อ พ.ศ.๒๓๕๘ และสร้างป้อมต่างๆ พร้อมกันอีก ๗ ป้อม คือ ๑. ป้อมปูเจ้าสมิงพราย ๒.ป้อมปีศาจสิง ๓. ป้อมราหูจร ๔. ป้อมมหาสังหาร ๕.ป้อมศัตรูพินาศ ๖.ป้อมจักรกลด ๗. ป้อมพระอาทิตย์พระจันทร์

โดยทำการชักปีกกาถึงกันสร้างกำแพงต่อเนื่องกันทุกป้อม และด้านหลังเมืองสร้างกำแพงล้อมรอบไว้ และสร้างยุ้งฉางสำหรับเก็บข้าวของและเครื่องศาสตราวุธ บริเวณริมแม่น้ำทำลูกทุ่น ใช้ซุงปักเป็นจุดๆ แล้วร้อยโซ่ต่อกันผูกกับทุ่น เพื่อยับยั้งข้าศึกที่จะยกทัพมารุกรานเมืองหลวงที่เข้ามาทางปากน้ำเจ้าพระยา

ป้อมแผลงไฟฟ้า อยู่ทางฝั่งอำเภอพระประแดง ปัจจุบันเทศบาลเมืองพระประแดงได้ซ่อมแซมให้เป็นสถานที่พักผ่อนหย่อนใจของประชาชน ป้อมนี้เคยบูรณะซ่อมแซมมาแล้วครั้งหนึ่งในสมัยรัชกาลที่ ๖ เมื่อ พ.ศ. ๒๔๓๖ ปัจจุบันขึ้นทะเบียนเป็นโบราณสถาน

วัดทรงธรรม

วัดทรงธรรม เป็นพระอาราม หลวงชั้นโท ชนิดวรวิหาร ตั้งอยู่ตำบลตลาด อำเภอพระ-ประแดง จังหวัดสมุทรปราการ อาณาเขตที่ตั้งวัด ทิศเหนือติดกับคลองลัดตะนง ทิศใต้ติดถนนเพชรหึง ทิศตะวันออกติดกับกระโดงสาธารณะ ทิศตะวันตกติดถนนสาธารณประโยชน์ บริเวณที่ตั้งวัดอยู่ทางฝั่งตะวันตกของแม่น้ำเจ้าพระยาห่างประมาณ ๑๐๐ เมตร มีโรงเรียนอยู่ในเขต คือ โรงเรียนวัดทรงธรรม โรงเรียนเทศบาลวัดทรงธรรม และโรงเรียนอำนวยวิทย์ วัดทรงธรรม เป็นวัดรามัญมาแต่เดิม รัชกาลที่ ๒ โปรดให้สร้างขึ้น โดยกรมพระราชบวรสถานมงคลระหว่างปี พ.ศ.๒๓๕๗ - ๒๓๕๘ แล้วพระราชทานนามว่า "วัดทรงธรรม" เพื่อให้ชาวรามัญที่อพยพมาพึ่งพระบรมโพธิสมภาร ได้ใช้เป็นที่บำเพ็ญกุศลทางศาสนาทั้งเป็นจุดศูนย์รวมจิตใจของชาวรามัญเหล่านั้นด้วย

เมื่อปี พ.ศ.๒๓๖๑ โปรดให้ย้ายวัดทรง-ธรรม เข้ามาอยู่ในกำแพงป้อม (ที่ปัจจุบัน) เนื่องจากสร้างป้อมขึ้นใหม่ชื่อว่า "ป้อมเพชร-หึงส์" ได้สร้างกุฎิเป็น ๓ คณะ คือบริเวณที่เป็นพระวิหาร ๑ คณะ ข้างพระอุโบสถ ๒ คณะ และศาลาการเปรียญ ๑ หลัง

ในรัชกาลที่ ๓ พระบาทสมเด็จพระนั่งเกล้าฯ ได้เสด็จมาทรงทอดผ้าพระกฐิน ทรงเห็นวัดชำรุดทรุดโทรมมาก จึงโปรดให้ทำการปฏิสังขรณ์เสียใหม่ โดยรื้อกุฏิทั้ง ๓ คณะมารวมกันหมด รื้อพระอุโบสถสร้างใหม่เป็นแบบก่ออิฐถือปูน (ปัจจุบัน)

ในรัชกาลที่๔ มิได้ทรงปฏิสังขรณ์ แต่ได้เสด็จมาทรงทอดผ้าพระกฐิน และได้เปลี่ยนนามวัดทรงธรรมเป็น "วัดดำรงราชธรรม" ต่อมา

ก็ได้เปลี่ยนชื่อเป็น "วัดทรงธรรม" ตามเดิม

ในรัชกาลที่ ๕ ได้ทรงปฏิสังขรณ์ พระอุโบสถเนื่องจากชำรุดทรุดโทรมลง

ในรัชกาลที่ ๖ โปรดให้ยุบ "วัดกลางนา" ซึ่งอยู่ใกล้ชิดติดกันมารวมเข้ากับวัดทรงธรรมปัจจุบันที่วัดกลางนาเดิม เป็นที่ตั้งโรงเรียนเทศบาลวัดทรงธรรม

เนื่องจากพระบาทสมเด็จพระพุทธเลิศหล้านภาลัย โปรดให้สร้างวัดทรงธรรมนี้ขึ้นมา ชาวรามัญจึงได้ยกย่องพระองค์ท่านว่า ทรงเป็นผู้มีคุณธรรมสูง ซึ่งทางภาษารามัญเรียกว่า "เมินโท่" แปลว่า "ผู้ทรงธรรม"

ปูชนียวัตถุ ถาวรวัตถุและอาคารเสนาสนะได้แก่พระประธานในพระอุโบสถ สมัยสุโขทัย ปางมารวิชัย รัชกาลที่ ๔ โปรดให้อัญเชิญมา ประดิษฐานไว้

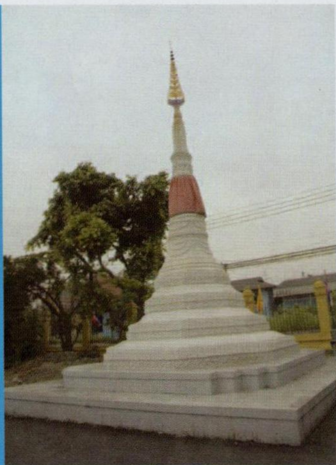
พระเจดีย์องค์ใหญ่แบบรามัญ เรียกว่า "พระมหารามัญเจดีย์" ฐานกว้าง ๑๐ วา ๒ ศอก สูง ๑๐ วา ๓ ศอก และมีพระเจดีย์องค์เล็กๆ อยู่ฐานมุมทั้ง ๔ รวม ๔ องค์

พระเจดีย์องค์เล็กแบบรามัญ ฐานกว้าง ๓ วา ๓ ศอก สูง ๔ วา ๓ ศอก ตั้งอยู่ริมแม่น้ำเจ้าพระยา หน้าโรงเรียนอำนวยวิทย์

พระอุโบสถ ก่ออิฐถือปูน เสามีลักษณะกลมเป็นคู่ๆ เพื่อรับปีกชานพระอุโบสถ จำนวน ๕๖ ต้น มีศาลาพัก ๒ หลัง หน้าพระอุโบสถ

พระวิหาร อยู่ด้านหน้าพระอุโบสถ ก่ออิฐถือปูนมีช่อฟ้าใบระกา สร้างเมื่อ พ.ศ.๒๔๕๖ และมีพระพุทธบาทจำลองอยู่ที่พระวิหารนี้

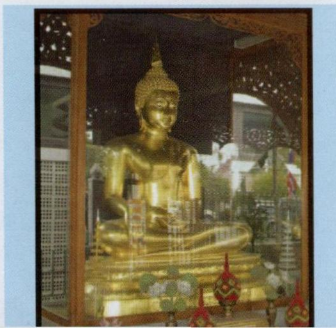
วัดอาษาสงคราม

วัดอาษาสงคราม ตั้งอยู่ที่หมู่บ้านเขียงใหม่ ถนนทรงธรรม สังกัดคณะสงฆ์ธรรมยุติ พื้นที่ตั้งวัดเป็นที่ราบลุ่มถูกน้ำท่วมถึง มีทางรถยนต์และคลองผ่านหน้าวัด หลังวัดการคมนาคมสะดวก อาณาเขต ทิศตะวันตกติดต่อกับคลองลัดหลวง

วัดอาษาสงคราม สร้างเมื่อ พ.ศ. ๒๓๖๓ โดยมีสมิงอาษาสงคราม เป็นผู้ถวายที่ดินและดำเนินการสร้างวัด หลังจากที่ได้รบกับข้าศึกชนะมา ได้รับพระราชทานบำเหน็จความชอบแล้ว จึงคิดสร้างวัดเป็นการล้างบาป โดยได้ขนานนามตามราชทินนามของท่านเป็นนามวัด

วัดอาษาสงคราม ได้รับพระราชทานวิสุงคามสีมา เมื่อวันที่ ๑๓ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๔๙๖ การศึกษา ทางวัดได้เปิดสอนพระปริยัติธรรม เริ่มมาตั้งแต่ พ.ศ. ๒๔๙๕

ภายในวัดมีอาคารเสนาสนะ ดังนี้ พระอุโบสถ สร้างเมื่อ พ.ศ. ๒๕๐๐ กุฏิสงฆ์จำนวน ๑๑ หลัง เป็นอาคารไม้และครึ่งตึกครึ่งไม้ หอสวดมนต์ สร้าง พ.ศ.๒๕๑๓ ศาลาการเปรียญ สร้าง พ.ศ. ๒๕๒๒ ปูชนียวัตถุมีเจดีย์ ๑ องค์ เป็นรูปทรงมอญ ภายในบรรจุเครื่องราชอิสริยาภรณ์ และสิ่งศักดิ์สิทธิ์ของสมิงอาษาสงครามผู้สร้างวัดนี้

วัดโมกข์

วัดโมกข์ตั้งอยู่ที่ถนนพระยาพายัพพิริยะกิจ สังกัดวัดคณะสงฆ์มหานิกาย พื้นที่ตั้งวัดเป็นที่ราบลุ่มอยู่ริมแม่น้ำเจ้าพระยา มีอาณาเขต ทิศเหนือติดต่อกับวัดแค มีคูเป็นเขต ทิศใต้ติดต่อกับที่ดินเอกชนมีคูและถนนเป็นเขต ทิศตะวันออก ติดต่อกับแม่น้ำเจ้าพระยา ทิศตะวันตก ติดต่อกับคลองลัดหลวง วัดโมกข์สร้างขึ้นเมื่อประมาณ พ.ศ.๒๓๙๐ ไม่ทราบนามผู้สร้าง ได้รับพระราชทานวิสุงคามสีมาประมาณ พ.ศ.๒๔๑๘ และได้ผูกพัทธสีมาเมื่อวันที่ ๑๕ มีนาคม พ.ศ.๒๔๙๖

ภายในวัดมีอาคารเสนาสนะ ดังนี้ พระอุโบสถ เจดีย์ทรงมอญ ศาลาการเปรียญครึ่งตึกครึ่งไม้ หอสวดมนต์อาคารไม้ กุฏิสงฆ์จำนวน ๗ หลัง ส่วนมากเป็นอาคารทรงไทยครึ่งตึกครึ่งไม้และทรงปั้นหยา

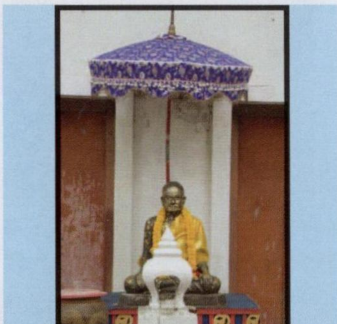
วัดจวนดำรงค์ราชพลขันธ์

วัดจวนดำรงค์ราชพลขันธ์ ตั้งอยู่ที่บ้านสะพานช้าง ถนนทรงเมือง ตำบลตลาด อำเภอพระประแดง จังหวัดสมุทรปราการ สังกัดคณะสงฆ์มหานิกาย พื้นที่ตั้งวัดเป็นที่ราบลุ่มแวดล้อมไปด้วยคลองและตึกแถว อาณาเขตทิศเหนือติดต่อกับลำรางสาธารณะประโยชน์ ทิศใต้ติดต่อกับคลองลัดหลวงและคลองวัดจวน ทิศตะวันออกติดต่อกับคลองวัดจวน ทิศตะวันตกติดต่อกับคลองลัดหลวง

วัดจวนดำรงค์ราชพลขันธ์สร้างขึ้นเมื่อประมาณ พ.ศ. ๒๔๓๐ โดยมีพระยาดำรงค์ราชพลขันธ์ เจ้าเมืองพระประแดงได้อุทิศถวายจวนและดำเนินการสร้างเป็นวัดขึ้นจึงได้มีนามอย่างนั้นชาวบ้านนิยมเรียกสั้น ๆ ว่า "วัดจวน" ต่อมาก็ได้รับการทะนุบำรุงจากตระกูลคชเสนีเป็นอย่างดี วัดจวนดำรงค์ราชพลขันธ์ได้รับพระราชทานวิสุงคามสีมาเมื่อประมาณ พ.ศ. ๒๔๔๕

ภายในวัดมีอาคารเสนาสนะต่าง ๆ ดังนี้ พระอุโบสถ, กุฏีสงฆ์จำนวน ๖ หลัง ส่วนมากเป็นอาคารทรงไทยโบราณ. หอสวดมนต์, ศาลาการเปรียญ

สำหรับปูชนียวัตถุมีพระประธานในอุโบสถ และรูปเหมือนหลวงปู่สุดใจ อดีตเจ้าอาวาสรูปที่ ๒

วัดแค

วัดแค ตั้งอยู่ที่ถนนพระยาพายัพพิริยะกิจ สังกัดคณะสงฆ์มหานิกาย ลักษณะพื้นที่ตั้งวัดเป็นที่ราบลุ่ม การคมนาคมทางน้ำมีคลองลัดหลวงไหลผ่าน อาณาเขตทิศเหนือ ติดต่อกับหมู่บ้านดัง ทิศใต้ ติดต่อ กับกำแพงวัดโมกข์ ทิศตะวันออก ติดต่อกับหมู่บ้านทิศตะวันตก ติดต่อกับคลองลัดหลวง

วัดแค สร้างขึ้นเมื่อประมาณ พ.ศ. ๒๓๖๔ โดยชาวมอญที่อพยพมาตั้งถิ่นฐานอยู่ที่นี้สร้างขึ้นแล้ว ได้ขนานนามว่า "วัดเกริงเจิน" ซึ่งเป็นภาษารามัญแปลว่า "วัดคลองช้าง" ต่อมาได้เปลี่ยนเป็น "วัดแค" ในภายหลังได้รับพระราชทานวิสุงคามสีมา เมื่อประมาณพ.ศ.๒๓๗๐ และ ได้ประกอบพิธีผูกพัทธสีมาเมื่อประมาณ พ.ศ.๒๓๗๑ ในด้านการศึกษา ทางวัดได้สอนพระปริยัติธรรมเริ่มมาตั้งแต่ พ.ศ.๒๔๗๗ จนถึงปัจจุบัน

ภายในวัดมีอาคารเสนาสนะ ดังนี้ อุโบสถสร้างเมื่อ พ.ศ.๒๓๗๐ ศาลาการเปรียญสร้าง พ.ศ. ๒๕๑๔ หอสวดมนต์ ศาลาบำเพ็ญกุศลฌาปนสถาน

กุฎีสงฆ์จำนวน ๑๑ หลัง

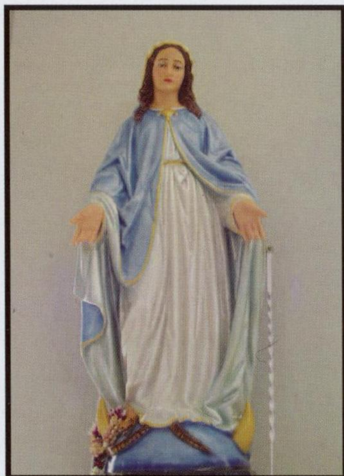
หอระฆัง วิหาร

สำหรับปูชนียวัตถุมี พระประธานในอุโบสถ

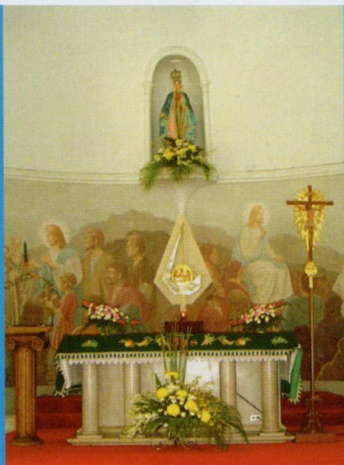
วัดดวงหทัยนิรมลของแม่พระ

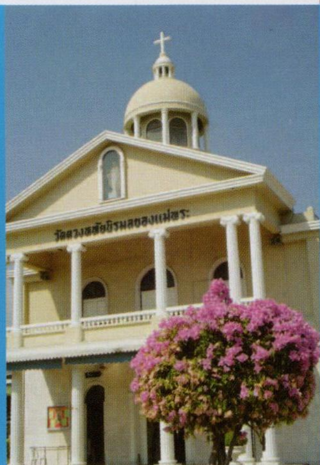

วัดดวงหทัยนิรมลของแม่พระ เป็นวัดที่มีความงดงามในแบบฉบับของคริสตจักร ด้วยรูปแบบอาคารและการตกแต่ง ประดับประดา ด้วยกระจกสีที่มีภาพพระประวัติ

ตามประวัติเดิมมีคริสตังชาวจีนหลายครอบครัวมาอาศัยอยู่ที่ปากลัด มีอาชีพประมงและค้าขาย

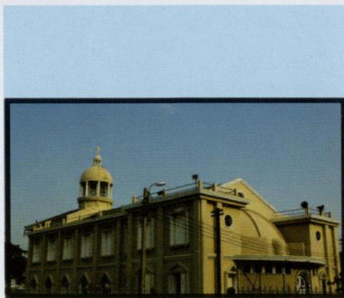
หลังจากที่คุณพ่อกานิแอล เจ้าอาวาสวัดกาลหว่าร์ (ค.ศ. ๑๘๖๔ ๑๘๗๔) เคยมาเยี่ยมและประกาศพระวรสารในหมู่คนจีนเหล่านี้ ท่านได้ซื้อที่ดินแปลงหนึ่งไว้กลางตลาด และในปี ๑๘๖๖ ได้สร้างวัดหลังแรกเป็นวัดไม้ไผ่ในที่ดินนั้น และให้วัดนี้อยู่ในความปกครองดูแลของวัดกาลหว่าร์ จนกระทั่ง

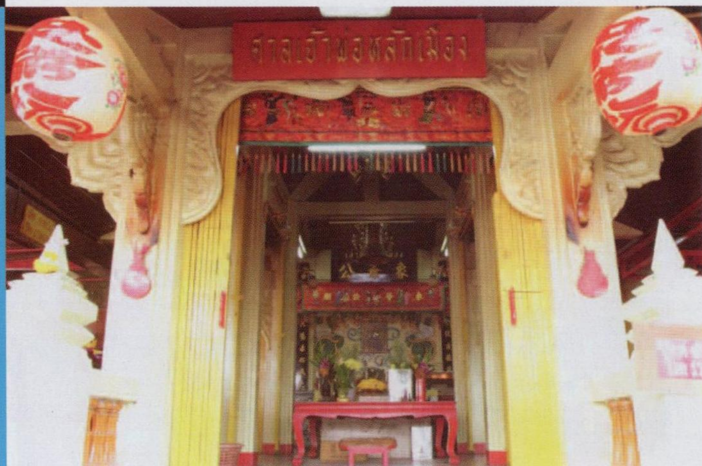

ในปี ค.ศ. ๑๘๗๘-๑๙๐๗ คุณพ่อแดซาลล์ เจ้าอาวาสวัดกาลหว่าร์ มาปกครองเป็นองค์ที่สาม ได้ติดต่อขอพระราชทานที่ดินเพื่อสร้างวัด ซึ่งสำเร็จลุล่วงในปี ค.ศ. ๑๘๘๐ จึงได้รับพระราชทานที่ดิน และได้สร้างวัดเป็นเรือนไม้ชั้นเดียวใต้ถุนสูงแข็งแรงถวายแด่ดวงหทัยนิรมลของแม่พระ จากนั้นท่านก็ได้มาปกครองเองบ้าง ส่งปลัดบ้างและมีเจ้าอาวาสเปลี่ยนมาปกครองหลายท่าน

จนกระทั่งในปี ค.ศ. ๑๙๕๓ คุณพ่อบุญไทย สิงห์เสน่ห์ เป็นเจ้าอาวาสท่านทรงเห็นว่าวัดเก่าเริ่มชำรุดจึงได้คิดบูรณะ โดยมีพิธีวางศิลาฤกษ์วัดใหม่ในวันที่ ๒๔ เมษายน ค.ศ. ๑๙๕๔ และอีก ๓ ปีต่อมา ในวันที่ ๒๘ กันยายน ค.ศ. ๑๙๕๗ ได้มีพิธีเสกและฉลองวัดใหม่ ต่อมาในปี ค.ศ. ๑๙๘๙ มีการจัดปรับปรุงพระแท่นและด้านหน้าของตัววัดด้วยหินอ่อน และจัดสร้างถ้ำแม่พระขึ้นที่บริเวณหน้าวัดอย่างสวยงามจนถึงปัจจุบัน

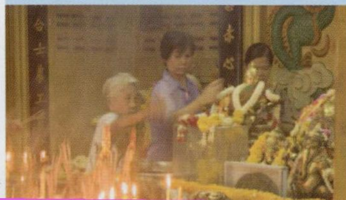

ศาลเจ้าพ่อหลักเมือง

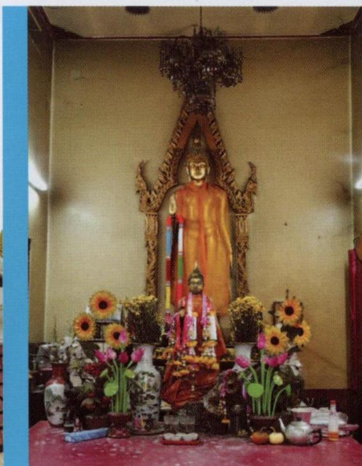
ศาลเจ้าพ่อหลักเมือง อยู่ที่ตำบลตลาด สร้างขึ้นเมื่อ พ.ศ. ๒๓๕๖ เป็นหลักเมืองเก่าของอำเภอพระประแดง ในสมัยเมื่ออำเภอนี้มีฐานะเป็นเมือง เป็นสถานที่ศักดิ์สิทธิ์แห่งหนึ่งซึ่งชาวเมืองเคารพนับถือมาก ลักษณะเป็นศาลเจ้าจีน ภายในมีรูปหล่อพระพิฆเนศ รัชกาลที่ ๒ โปรดฯ ให้กระทำพิธีฝังอาถรรพ์ปักหลักเมือง เมื่อวันศุกร์ แรม ๑๐ ค่ำ เดือน ๗ ปีกุน พ.ศ.๒๓๕๘

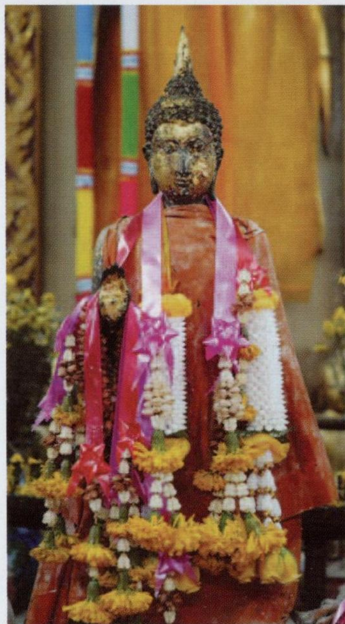

ศาลพระเสื้อเมือง

ศาลพระเสื้อเมือง หรือที่ชาวพระประแดงเรียกว่า"ศาลเจ้าแม่" สร้างเมื่อใดไม่ปรากฎหลักฐาน แต่เดิมศาลนี้อยู่ ภายในกองทหารเรือที่ ๓ (ป้อมแผลงไฟฟ้า) เป็นที่กระทำพิธีสาบาน และปฏิญาณตนของทหารเรือ ในกองเรือนี้ แต่เมื่อทำการรื้อป้อมปราการออก ทำให้ศาลมีสภาพทรุดโทรม ทางการและประชาชน จึงได้ร่วมมือกัน สร้างขึ้นใหม่ โดยกรมศิลปากรเป็นผู้ออกแบบ และภายในนั้นมี พระพุทธรูปปางห้ามญาติประดิษฐานอยู่ ในแต่ละวันโดยเฉพาะในวันตรุษสารท มีผู้ศรัทธามากราบไหว้อยู่เสมอ

วัดพญาปราบปัจจามิตร

วัดพญาปราบปัจจามิตร ตั้งอยู่ที่บ้านทะมัง ถนนนครเขื่อนขันธ์ ตำบลตลาด อำเภอพระประแดง จังหวัดสมุทรปราการ สังกัดคณะสงฆ์ธรรมยุต พื้นที่ตั้งวัดเป็นที่ราบสูง แวดล้อมไปด้วยบ้านเรือนราษฎร ที่สวนและคลองมีถนนผ่านหน้าวัด การคมนาคมคับคั่งด้วยอยู่ท่ามกลางชุมชนที่หนาแน่น อาณาเขตทิศเหนือติดกับที่สวนของชาวบ้าน ทิศใต้ติดกับถนน ทิศตะวันออกติดกับหมู่บ้าน ทิศตะวันตกติดกับคลองลัดหลวง

วัดพญาปราบปัจจามิตร ได้รับอนุญาตให้สร้างขึ้นเมื่อ พ.ศ. ๒๓๕๗ เดิมมีนามว่า "วัดมะมอ" ตั้งอยู่ริมคลองลัดหลวงทางฝั่งตะวันตกติดกับวัดกลาง ปัจจุบันเป็นตลาดสด สร้างขึ้นโดยชาวมอญบ้านทะมัง ที่อพยพมาจากเกาะทะมัง ประเทศพม่ามาอยู่ที่เมือง

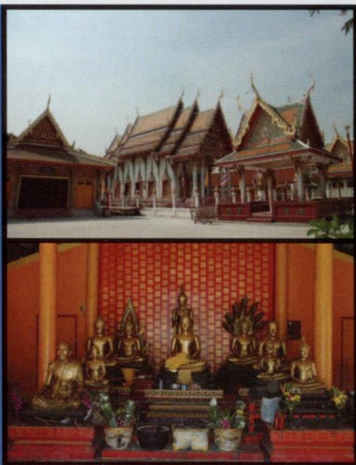
ปทุมธานี ซึ่งรัชกาลที่ ๒ โปรดให้อพยพมาอยู่ที่นครเขื่อนขันธ์ เพื่อเป็นกำลังในการสร้างเมืองใหม่ ต่อมาให้ย้ายวัดมาสร้างขึ้น ณ ที่ปัจจุบัน โดยมีพญาปราบปัจจามิตรเป็นหัวหน้าดำเนินการสร้างวัดใหม่ จึงได้ขนานนามว่า "วัดพญาปราบปัจจามิตร" แต่ชาวบ้านละแวกนั้นยังคงเรียกว่า "วัดมะมอ" ตามเดิม วัดพญาปราบปัจจามิตร ได้รับพระราชทานวิสุงคามสีมาเมื่อ วันที่ ๒๙ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๓๕๗ เขตได้ผูกพัทธสีมาเมื่อ พ.ศ. ๒๓๗๐

ภายในวัดมีอาคารเสนาสนะดังนี้ พระอุโบสถ สร้างเมื่อ พ.ศ. ๒๓๕๗ ลักษณะทรงไทยโบราณ ฐานเป็นบัวคว่ำบัวหงาย กุฏิสงฆ์จำนวน ๙ หลัง ส่วนมากเป็นอาคารทรงไทยสมัยใหม่ครึ่งตึกครึ่งไม้ หอสวดมนต์ครึ่งตึกครึ่งไม้

ศาลาการเปรียญทรงโบราณสร้าง พ.ศ. ๒๔๖๘ สำหรับปูชนียวัตถุมีพระประธานในอุโบสถและพระพุทธรูปอีกองค์หนึ่ง พร้อมกับมี พระอัครสาวก พระพุทธรูปแบบสุโขทัย และมีหอสวดมนต์ เจดีย์รอบอุโบสถชั้นในกำแพงและด้านนอก ๔ มุม บรรจุคัมภีร์ต่างๆ ส่วนด้านหน้าอุโบสถชาวบ้านได้มาสร้างอนุสาวรีย์ไว้

วัดครุนอก

วัดครุนอก ตั้งอยู่ที่ ถนนสุขสวัสดิ์ สังกัดคณะสงฆ์มหานิกาย ลักษณะพื้นที่ตั้งวัด เป็นที่ราบลุ่มอยู่ริมแม่น้ำเจ้าพระยา มีถนนเข้าถึงวัดสะดวก อาณาเขตทิศเหนือ ติดต่อกับซอยสุขาภิบาล ๑๐ ทิศใต้ ติดต่อกับที่ดินเอกชน ทิศตะวันออก ติดต่อกับแม่น้ำเจ้าพระยา ทิศตะวัน-ตก ติดต่อกับที่ดินเอกชน

วัดครุนอก สร้างเมื่อ พ.ศ.๒๓๕๙ โดยมีพระยาไม่ปรากฏนามท่านหนึ่งเป็นผู้ถวายที่ดินและดำเนินการสร้างวัดได้ขนานนามว่า "วัดครุนอก" เพราะวัดตั้งอยู่ริมแม่น้ำเจ้าพระยาตรงปากคลองบางครุ และภายในคลองบางครุมีอีกวัดหนึ่งนามว่า "วัดครุใน" เพราะอยู่ในคลอง วัดครุนอกได้รับพระราชทานวิสุงคาม-สีมาครั้งหลังเมื่อวันที่ ๙ กุมภาพันธ์ พ.ศ.๒๕๐๔ ผูกพัทธสีมาเมื่อวันที่ ๑๐ กุมภาพันธ์ พ.ศ.๒๕๐๘ ในด้านการศึกษา ทางวัดได้เปิดสอนพระปริยัติธรรม เริ่มมาตั้งแต่ พ.ศ.๒๔๙๑

ภายในวัดมีอาคารเสนาสนะดังนี้

พระอุโบสถ สร้างเมื่อ พ.ศ.๒๕๐๙ พื้นปูด้วยหินขัด ฝาผนังภายในมีภาพจิตรกรรมเรื่องเวสสันดร

มีพระวิหาร และกุฏิสงฆ์จำนวน ๙ หลัง

หอสวดมนต์ หอฉัน ศาลาการเปรียญ ศาลาพักร้อน ศาลาบำเพ็ญกุศล ฌาปนสถาน สุสาน และหอปริยัติธรรม

สำหรับปูชนียวัตถุมี พระประธานในอุโบสถเป็นพระพุทธชินราชจำลอง เนื้อทอง-เหลือง

วัดครุใน

วัดครุใน ตั้งอยู่ที่ ถนนสุขสวัสดิ์ สังกัดคณะสงฆ์มหานิกาย พื้นที่ตั้งวัดเป็นที่ราบ การคมนาคมสะดวก มีถนนเข้าถึงวัด วัดครุใน สร้างเมื่อประมาณ พ.ศ.๒๔๓๖ ไม่ปรากฏหลักฐานว่าใครเป็นผู้สร้างได้รับพระราชทานวิสุงคามสีมาเมื่อวันที่ ๒ กันยายน พ.ศ.๒๕๐๑ ในด้านการศึกษาทางวัดสนับสนุนให้พระภิกษุได้ศึกษาเล่าเรียน โดยสร้างโรงเรียนปริยัติธรรมขึ้นหนึ่งหลังเป็นตึก ครึ่งไม้

ภายในวัดมีอาคารเสนาสนะดังนี้

อุโบสถ สร้างเมื่อ พ.ศ.๒๕๐๓แทนอุโบสถเก่า สร้างแบบคอนกรีตเสริมเหล็ก

พระวิหาร

ศาลาการเปรียญ เป็นอาคารไม้

กุฎีสงฆ์จำนวน ๙ หลัง เป็นกุฎีไม้ ๓ หลัง ครึ่งตึกครึ่งไม้ ๒ หลัง ตึก ๔ หลัง

นอกจากนี้ยังมีหอระฆัง อาคารเรียนพระปริยัติธรรม ฌาปนสถาน และสุสาน ด้วย สำหรับปูชนียวัตถุ มีพระพุทธรูป ๒ องค์ จำลองแบบพระพุทธโสธรสร้างเมื่อ พ.ศ.๒๔๘๖ และมีพระพุทธบาทจำลองอีกด้วย

วัดแหลม

วัดแหลม ตั้งอยู่ถนนปู่เจ้าสมิงพราย สังกัดคณะสงฆ์มหานิกาย ลักษณะพื้นที่วัดเป็นที่ราบลุ่มมีถนนเป็นทางคมนาคมสะดวก สร้างขึ้นเมื่อประมาณ พ.ศ.๒๓๑๙ โดยได้รับพระราชทานวิสุงคามสีมาเมื่อวันที่ ๒๑ พฤศจิกายน พ.ศ.๒๔๗๒ โดยในด้านการศึกษาทางวัดเปิดสอน พระปริยัติธรรมมีอาคารเรียน ๑ หลัง

ภายในวัดมีอาคารเสนาสนะดังนี้ คือ

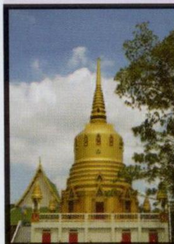
พระอุโบสถ

กุฏิสงฆ์จำนวน ๘ หลังเป็นอาคารไม้ครึ่งตึกครึ่งไม้และตึก

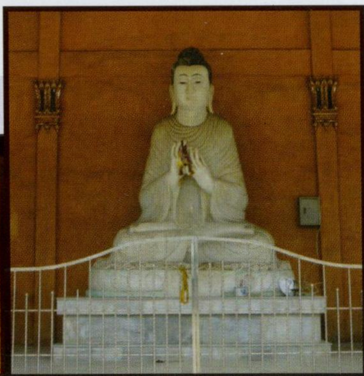
ศาลาการเปรียญ สร้างด้วยไม้

ฌาปนสถาน สุสาน

อาคารเรียนพระปริยัติธรรม

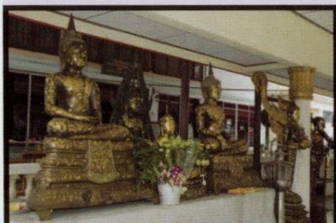

วัดท้องคุ้ง

วัดท้องคุ้ง ตั้งอยู่ที่บ้านคลองท้องคุ้ง ถนนปู่เจ้าสมิงพราย สังกัดคณะสงฆ์มหานิกาย พื้นที่ตั้งวัด เป็นที่ราบลุ่มแม่น้ำเจ้าพระยา อาณาเขต ทิศเหนือ ติดต่อกับคลอง ทิศใต้ ติดกับคลอง ทิศตะวันออก ติดกับ แม่น้ำเจ้าพระยา ทิศตะวันตก ติดกับลำคลองท้องคุ้ง

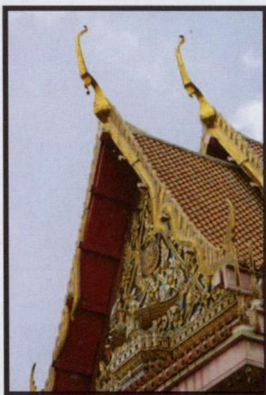
วัดท้องคุ้ง สร้างเมื่อ พ.ศ.๒๔๕๖ ไม่ทราบนามผู้สร้าง ได้รับพระราชทานวิสุงคามสีมาเมื่อวันที่ ๒๓ สิงหาคม พ.ศ.๒๔๙๙ ได้ผูกพัทธสีมาในปี พ.ศ.๒๕๐๘ ในด้านการศึกษา ทางวัดได้เปิดสอนปริยัติธรรม เริ่มมาตั้งแต่ พ.ศ.๒๔๗๖

ภายในวัดมีอาคารเสนาสนะดังนี้ พระอุโบสถ สร้างเมื่อ พ.ศ. ๒๕๐๐ กุฏิสงฆ์ จำนวน ๘ หลัง ศาลาการเปรียญสร้าง พ.ศ. ๒๕๐๓

วัดกลางสวน

วัดกลางสวน ตั้งอยู่ที่ถนนปู่เจ้าสมิงพราย ลักษณะพื้นที่ตั้งวัด เป็นที่ราบลุ่ม ห่างจากแม่น้ำเจ้าพระยาประมาณ ๑๘๐ เมตร ตรงข้ามกับที่ว่าการอำเภอพระประแดง อาณาเขต ทิศเหนือ ทิศใต้ ทิศตะวันออก และทิศตะวันตก ติดกับที่ราชพัสดุ

วัดกลางสวน สร้างเมื่อประมาณ พ.ศ. ๒๓๖๐ หลังจากรัชกาลที่ ๒ ทรงสร้างป้อมปู่เจ้าสมิงพรายเสร็จเรียบร้อยแล้ว ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้เจ้าพระยามหาโยธา (เจ่ง) คุมพวกมอญมาประจำที่ป้อมนี้ เมื่อ พ.ศ.๒๓๕๘ เมื่อพวกทหารมอญมาอยู่ จึงได้คิดสร้างวัดขึ้นชาวบ้านเรียกว่า "วัดแผ่โม่น" คือ วัดรามัญ หรือวัดมอญ ต่อมาทางทิศตะวัน-ออกของวัด ชาวบ้านได้ทำสวนปลูกผลไม้ต่าง ๆ จึงได้เปลี่ยนนามวัดเป็น "วัดกลางสวน"

มาจนทุกวันนี้ วัดกลางสวนได้รับพระราชทานวิสุงคามสีมาประมาณ พ.ศ.๒๓๗๑

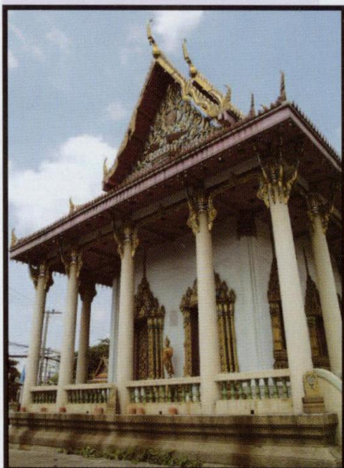
ภายในวัดมีอาคารเสนาสนะดังนี้

พระอุโบสถ

หอสวดมนต์สร้าง พ.ศ. ๒๕๒๑

ศาลาการเปรียญสร้าง พ.ศ.๒๔๘๕

กุฎีสงฆ์ จำนวน ๗ หลัง เป็นอาคารไม้และครึ่งตึกครึ่งไม้ สำหรับปูชนียวัตถุที่สำคัญ คือพระพุทธรูป หลวงพ่อโตจำลองมาจากหลวงพ่อโตที่ อำเภอบางพลี จังหวัดสมุทรปราการ

วัดบางหญ้าแพรก

วัดบางหญ้าแพรก ตั้งอยู่ที่ สังกัดคณะสงฆ์มหานิกาย ลักษณะพื้นที่ตั้งวัด เป็นที่ราบลุ่ม การคมนาคมทางบกมีรถเข้าออกได้ อาณาเขต ทิศตะวันออก ติดกับลำกระโดง ทิศตะวันตก ติดกับที่ดินที่มีธรณีสงฆ์

วัดบางหญ้าแพรก สร้างเมื่อประมาณ พ.ศ.๒๓๗๖ เป็นที่วัดที่ชาวมอญอพยพมาตั้งบ้านเรือนอยู่นครเขื่อนขันธ์ได้สร้างขึ้น และได้รับพระราชทานวิสุงคามสีมา เมื่อประมาณ พ.ศ.๒๓๘๐ ได้ประกอบพิธีผูกพันธสีมา เมื่อประมาณ พ.ศ.๒๓๘๕

ภายในวัดมีอาคารเสนาสนะดังนี้

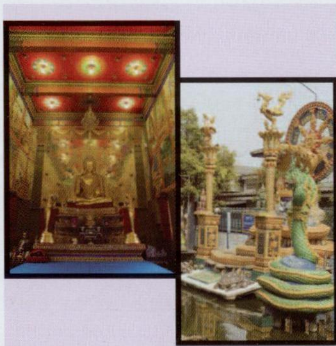
พระอุโบสถ มีลักษณะทางไทยมีช่อฟ้าใบระกา และลวดลายไทยหน้าบัน ประตูหน้าต่าง

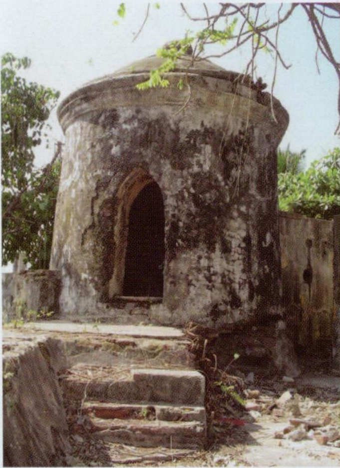
ศาลาการเปรียญสร้าง พ.ศ.๒๕๑๕

หอสวดมนต์สร้าง พ.ศ.๒๔๘๘ กุฏิสงฆ์จำนวน ๘ หลัง ส่วนมากเป็นอาคารทรงไทยเรือนไม้

ศาลาบำเพ็ญกุศล จำนวน ๕ หลัง โรงครัวและฌาปนสถาน

สำหรับปูชนียวัตถุ มีพระประธานในอุโบสถหลวงพ่อพุทธโสธรจำลอง และหลวงพ่อโตจำลอง

ป้อมปู่เจ้าสมิงพราย

ป้อมสมิงพราย หรือ ป้อมปู่เจ้าสมิงพราย ตั้งอยู่ที่ต. บางหญ้าแพรก อำเภอพระประแดง จังหวัดสมุทรปราการเป็นป้อมที่สร้างขึ้นในสมัยพระบาทสมเด็จพระพุทธเลิศหล้านภาลัย เมื่อ พ.ศ.๒๔๕๗ โดยโปรดฯ ให้กรมพระราชวังบวรมหาเสนานุรักษ์เป็นแม่กองสร้างปราการเมืองพระประแดง (นครเขื่อนขันธ์) ขึ้นทางฝั่งตะวันตกและสร้างป้อมเพิ่มเติมทางฝั่งตะวันตก ๕ ป้อมคือ ป้อมแผลงไฟฟ้า, ป้อมมหาสังหาร, ป้อมศัตรู พินาศ, ป้อมจักรกรด, ป้อมพระจันทร์พระอาทิตย์

ต่อมาในปีมะเส็ง พ.ศ.๒๓๘๘ โปรดให้กรมหลวงรักษรณเศเป็นแม่กองสร้างป้อมเพิ่มเติมที่เมืองพระประแดง (นครเขื่อนขันธ์) ดังนี้

๑. เสริมป้อมมหาสังหาร และป้อมเพชรหึง ขึ้นอีกชั้น ๑

๒. ทำป้อมปีกกาขึ้นที่หน้าเมือง ๒ สาย เรียกว่าปีกกาวงเดือน

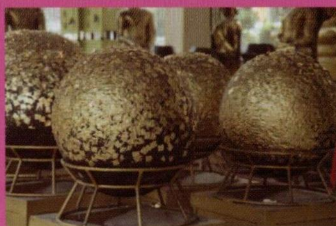
ส่วนป้อมที่สร้างขึ้นทางฝั่งตะวันออกอีก ๓ ป้อม เมื่อ พ.ศ.๒๓๕๗ คือ ป้อมปู่เจ้าสมิงพราย, ป้อมปีศาจสิง, ป้อมราหูจร

ป้อมเหล่านี้ยังเหลือปรากฏให้เห็นอยู่คือป้อมปู่เจ้าสมิงพราย ปัจจุบันในบริเวณนี้เป็นที่ตั้งของโรงพยาบาลพระประแดง

ตำบลบางจาก

วัดชมนิมิตร

วัดชมนิมิตร ลักษณะพื้นที่ตั้งวัด เป็นที่ราบลุ่มอยู่ริมคลองตายวง สร้างเมื่อ พ.ศ. ๒๔๗๗ โดยมีนางสาวแดง แต้สุจิ เป็นผู้ถวายที่ดินและดำเนิน การสร้างวัดและได้ขนานนามว่า "วัดใหม่คลองตายวง" ต่อมาได้เปลี่ยนนามเป็น "วัดชมนิมิตร" เมื่อวันที่ ๗ กันยายน พ.ศ. ๒๕๐๔ วัดชมนิมิตร ได้รับพระราชทานวิสุงคามสีมาเมื่อวันที่ ๒๒ กันยายน พ.ศ. ๒๔๘๒ ได้ผูกพัทธสีมา เมื่อวันที่ ๒๗ มีนาคม พ.ศ. ๒๔๘๘ ในด้านการศึกษา ทางวัดได้เปิดสอนพระปริยัติธรรมเริ่มมาตั้งแต่ พ.ศ. ๒๔๘๐

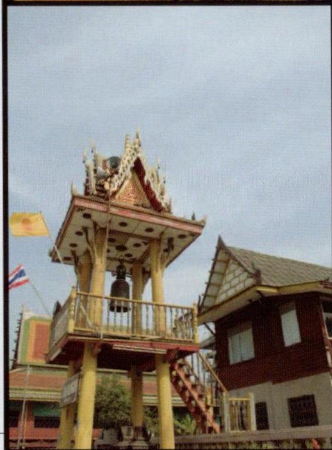
ภายในวัดมีอาคารเสนาสนะดังนี้

พระอุโบสถ สร้างเมื่อ พ.ศ. ๒๔๘๘

หอสวดมนต์อาคารไม้สร้าง พ.ศ. ๒๕๑๑

กุฎีสงฆ์ จำนวน ๑๐ หลัง

ศาลาการเปรียญไม้สร้างพ.ศ. ๒๔๙๔

วัดชังเรือง

วัดชังเรือง ตั้งอยู่ที่ ถนนจัดสรรการคลัง สังกัดคณะสงฆ์มหานิกาย พื้นที่ตั้งวัด เป็นที่ราบลุ่มแวดล้อมไปด้วยที่ดินจัดสรร อาณาเขต ทิศเหนือ ติดกับที่จัดสรร ทิศใต้ติด กับที่ดินเอกชน ทิศตะวันออก ติดกับที่ดินเอกชน ทิศตะวันตก ติดกับที่ดินจัดสรร

วัดชังเรือง ได้รับอนุญาต ให้สร้างเมื่อวันที่ ๑๘ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๒๑ โดยมี นางสาวเล็ก ชังเรือง เป็นผู้บริจาคที่ดินและ ดำเนินการสร้างวัด กระทรวงศึกษาธิการได้ประกาศตั้งเป็นวัดเมื่อวันที่ ๒๒ มกราคม พ.ศ. ๒๕๒๒ ที่ได้มีนามอย่างนั้นก็โดยใช้นามสกุลผู้สร้างวัดเพื่อเป็นเกียรติอนุสรณ์สืบไป ในด้านการศึกษาทางวัดได้เปิดสอนพระปริยัติธรรมเริ่มมาตั้งแต่ พ.ศ. ๒๕๑๘ แผนกบาลีเริ่มมาตั้งแต่ พ.ศ. ๒๕๒๐

ภายในวัดมีอาคารเสนาสนะ ดังนี้

อุโบสถ กำลังก่อสร้าง

กุฎีสงฆ์จำนวน ๕ หลัง

ศาลาการเปรียญสร้าง พ.ศ. ๒๕๒๐

วัดบางหัวเสือ

วัดบางหัวเสือ ตั้งอยู่ที่ บ้านบางหัวเสือ สังกัดคณะสงฆ์มหานิกาย พื้นที่ตั้งวัดเป็นที่ราบลุ่มอยู่ริมแม่น้ำเจ้าพระยาแวดล้อมไปด้วยคลอง อาณาเขตทิศเหนือ ติดกับคลอง ทิศใต้ติดกับคลองทิศตะวันออก ติดกับซอยสุขาภิบาล ๖ และที่เอกชน ทิศตะวันตก ติดกับแม่น้ำเจ้าพระยา

วัดบางหัวเสือ สร้างเมื่อประมาณ พ.ศ. ๒๓๐๐ ไม่ทราบนามผู้สร้างได้รับพระราชทานวิสุงคามสีมาเมื่อประมาณ พ.ศ.๒๔๐๐ ได้ผูกพัทธสีมาเมื่อประมาณ พ.ศ.๒๔๐๐ การศึกษาทางวัดได้เปิดสอนพระปริยัติธรรมมาตั้งแต่ พ.ศ.๒๔๗๗

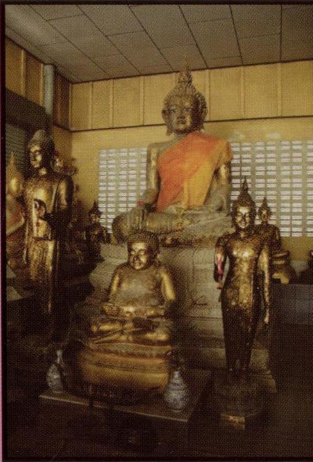
ภายในวัดมีอาคารเสนาสนะต่าง ๆ ดังนี้ พระอุโบสถ สร้างเมื่อ พ.ศ.๒๔๑๐

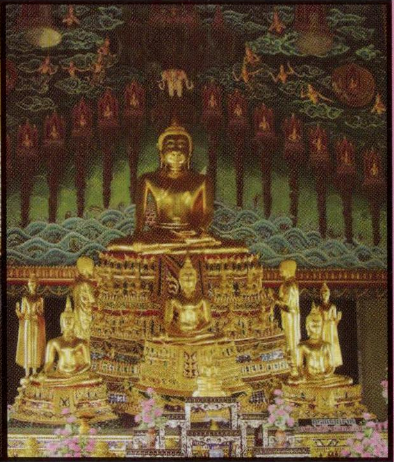
กุฎีสงฆ์ จำนวน ๑๘ หลัง ส่วนมากเป็นอาคารห้องแถวหอฉัน หอสวดมนต์สร้าง พ.ศ.๒๕๑๙ ศาลาการเปรียญบูรณะ พ.ศ. ๒๕๐๔

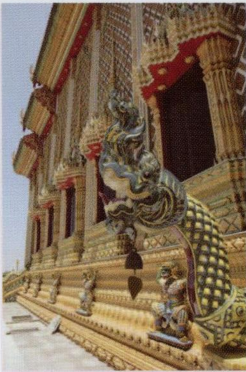
หอพระไตรปิฎกสร้างรัชกาลที่ ๔

สำหรับปูชนียวัตถุมีพระพุทธรูปในอุโบสถเป็นพระพุทธรูปสมัยสุโขทัย จำนวน ๓ องค์

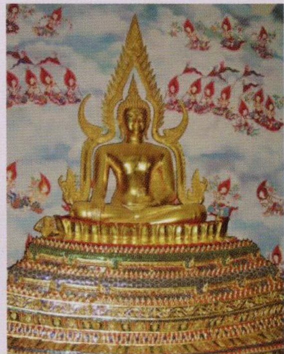

วัดบางฝ้าย

วัดบางฝ้าย ตั้งอยู่ที่บ้านบางฝ้าย สังกัดคณะสงฆ์มหานิกาย พื้นที่ตั้งวัด เป็นที่ราบลุ่ม อยู่ริมแม่น้ำเจ้าพระยา อาณาเขตทิศเหนือ ติดกับคลองบางฝ้ายน้อย ทิศใต้ติดกับคลองบางฝ้ายใหญ่ ทิศตะวันออก ติดกับที่ดินเอกชน ทิศตะวันตก ติดกับแม่น้ำเจ้าพระยา

วัดบางฝ้าย สร้างเมื่อประมาณ พ.ศ. ๒๔๓๐ โดยมีนายมาด นางอิ่ม เป็นผู้สร้างขึ้น และได้ขนานนามว่า "วัดมาดอิ่มศรัทธาธรรม" เพื่อเป็นเกียรติอนุสรณ์และศักดิ์ศรีแก่ผู้สร้าง ต่อมาได้เปลี่ยนนามเป็น "วัดบางฝ้าย" และใช้มาจนถึงปัจจุบัน วัดบางฝ้ายได้รับพระราชทานวิสุงคามสีมาเมื่อวันที่ ๑ มกราคม พ.ศ.๒๔๕๐

ภายในวัดมีอาคารเสนาสนะดังนี้

พระอุโบสถ สร้างเมื่อ พ.ศ.๒๔๕๐

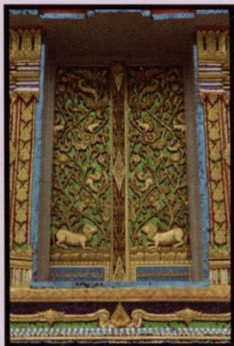
กุฏิสงฆ์จำนวน ๘ หลังไม้ทั้งหมด

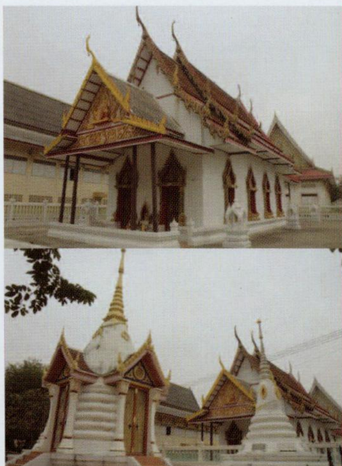
หอสวดมนต์สร้าง พ.ศ.๒๕๑๒

ศาลาการเปรียญสร้าง พ.ศ.๒๔๙๘

สำหรับปูชนียวัตถุมีพระประธานในอุโบสถ นามว่า "หลวงพ่อนาคใหญ่"

นอกจากนี้มีพระพุทธรูปปางต่าง ๆ จำนวน ๕ องค์ และพระอัครสาวก

ตำบลสำโรงเหนือ

วัดโยธินประดิษฐ์

วัดโยธินประดิษฐ์ ตั้งอยู่ที่บ้านบางวัวไทย สังกัดคณะสงฆ์มหานิกาย พื้นที่ตั้งวัดเป็นที่ราบลุ่มอยู่ริมแม่น้ำเจ้าพระยา อาณาเขตทิศเหนือ ติดต่อกับกรมสรรพาวุธทหารเรือ ทิศใต้ติดต่อกับที่เอกชน ทิศตะวันออก ติดต่อกับสำนักชีและบ้านเรือนราษฎร ทิศตะวันตก ติดต่อกับแม่น้ำเจ้าพระยา

วัดโยธินประดิษฐ์ สร้างขึ้นเมื่อประมาณ พ.ศ.๒๔๐๗ ตามคำบอกเล่าสืบต่อกันมาว่าวัดนี้ได้มีมาแต่เมื่อครั้งท้าวอู่ทอง หรือโรคระบาดมา แต่คงมีอยู่ในฐานะเป็นวัดเล็กๆ หรือเป็นที่พักสงฆ์อยู่เดิมที่นามว่า "วัดโคทอง" ต่อมาได้เปลี่ยนเป็น "วัดบางวัวไทย" ครั้นประมาณ พ.ศ.๒๔๙๙ ได้เปลี่ยนเป็น "วัดโยธิน-ประดิษฐ์" เพราะเจ้ากรมสรรพาวุธทหารเรือได้มาบูรณะพัฒนาวัดโยธินประดิษฐ์ ได้รับพระราชทานวิสุงคามสีมาเมื่อประมาณ พ.ศ. ๒๔๑๗ การศึกษาทางวัดได้เปิดสอน พระปริยัติธรรมเริ่มมาตั้งแต่ พ.ศ.๒๕๐๐

ภายในวัดมีอาคารเสนาสนะ ดังนี้

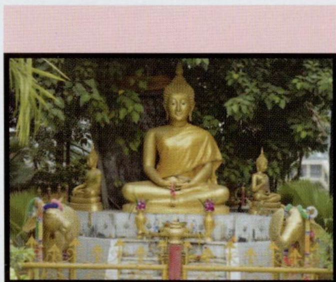
พระอุโบสถ ซ่อมแซมเมื่อพ.ศ.๒๔๗๒

กุฏิสงฆ์จำนวน ๘ หลัง ส่วนมากเป็นอาคารไม้และครึ่งตึกครึ่งไม้

หอสวดมนต์ สร้าง พ.ศ.๒๕๐๖

ศาลาการเปรียญ สร้าง พ.ศ.๒๕๒๑

ศาลาบำเพ็ญกุศลฌาปนสถาน

ตำบลสำโรง

วัดมหาวงษ์

วัดมหาวงษ์ ตั้งอยู่ที่ถนนปู่เจ้าสมิงพราย เป็นวัดในสังกัดคณะสงฆ์มหานิกาย ที่ตั้งวัดเป็นที่ราบลุ่มน้ำท่วมถึง ตั้งอยู่ริมคลองสำโรง

วัดมหาวงษ์ สร้างขึ้นเมื่อประมาณ พ.ศ. ๒๓๓๙ ในรัชสมัยพระบาทสมเด็จพระพุทธเลิศหล้านภาลัย รัชกาลที่ ๒ โดยตั้งอยู่ริมคลองมหาวงษ์ ต่อมาได้ย้ายมาสร้างในที่ปัจจุบัน เมื่อ พ.ศ.๒๔๗๗ ในสมัยพระอธิการโปพุทธ สอน เป็นเจ้าอาวาส วัดมหาวงษ์ได้รับพระราชทานวิสุงคามสีมาเมื่อวันที่ ๑๓ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๔๙๑

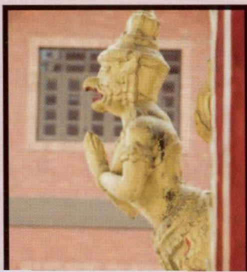
ภายในวัดมีอาคารเสนาสนะ ดังนี้

อุโบสถสร้างเมื่อ พ.ศ.๒๔๙๑ สร้างด้วยคอนกรีตเสริมเหล็กวิหารคืออุโบสถหลังเก่า

ศาลาการเปรียญ เป็นอาคารครึ่งตึกครึ่งไม้

กุฏิสงฆ์จำนวน ๑๗ หลัง เป็นกุฏิไม้ ๙ หลัง ครึ่งตึกครึ่งไม้ ๔ หลัง ตึก ๔ หลัง

นอกจากนี้มีหอระฆัง ฌาปนสถาน สุสาน อาคารเรียนพระปริยัติธรรม สำหรับปูชนียวัตถุมี พระประธานในอุโบสถนามว่า "พระพุทธมงคล" ปางมารวิชัย พระประธานในวิหารนามว่า "หลวงพ่อบัวขาว" ปางมารวิชัย พระพุทธรูปประจำวิหารก่ออิฐถือปูนอีก ๓ องค์ และมีพระศรีอาริยเมตตรัยอีก ๑๐ องค์ ประดิษฐานอยู่ที่ศาลาการเปรียญ

วัดสำโรงเหนือ

วัดสำโรงเหนือ ตั้งอยู่ที่บ้านคลองสำโรง สังกัดคณะสงฆ์มหานิกาย พื้นที่ตั้งวัด เป็นที่ราบลุ่ม มีแม่น้ำและคลองล้อมรอบ ทั้งสามด้าน หน้าวัดอยู่ทางทิศตะวันออก มีถนนออกไปสู่ถนนปู่เจ้าสมิงพราย อาณาเขตทิศเหนือติดกับที่ของเอกชน ทิศใต้ติดกับแม่น้ำเจ้าพระยา ทิศตะวันออก ติดกับคลองสำโรง ทิศตะวันตกติดกับคลองมหาวงษ์

วัดสำโรงเหนือ สร้างเมื่อประมาณ พ.ศ.๒๓๐๐ สมัยอยุธยาตอนปลาย เดิมมีนามว่า "วัดเกาะแก้วศรีเมือง" เหตุที่ได้มีนามว่า "สำโรง" เพราะบริเวณที่ตั้งวัดและหมู่บ้านแห่งนี้ เดิมมีโรงนาอยู่สามโรง คำว่าสามโรงจึงเพี้ยนเป็นสำโรง ครั้นต่อมาจึงได้เปลี่ยนเป็นวัดสำโรงเหนือแต่ชาวบ้านนิยมเรียกว่า "วัดปากคลองสำโรง" เนื่องจากวัดตั้งอยู่ตรงปากคลอง วัดสำโรงเหนือได้รับพระราชทานวิสุงคามสีมาเมื่อวันที่ ๑๗ กันยายน พ.ศ.๒๕๑๙

ภายในวัดมีอาคารเสนาสนะดังนี้

พระอุโบสถ กำลังก่อสร้างแทนหลังเก่า

ศาลาการเปรียญ อาคารเรียนพระปริยัติธรรม

หอระฆัง

ฌาปนสถานวิหาร

กุฎีสงฆ์ ๕ หลัง

ศาลาดินและสุสาน

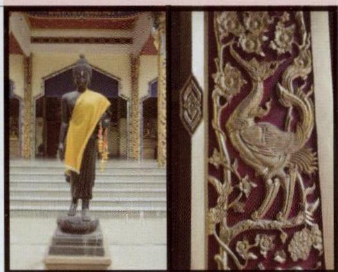

วัดสำโรงใต้

วัดสำโรงใต้ ตั้งอยู่ที่บ้านคลองสำโรง ถนนปู่เจ้าสมิงพราย สังกัดคณะสงฆ์ พื้นที่ตั้งวัดเป็นที่ราบลุ่มอยู่ริมแม่น้ำเจ้าพระยา อาณาเขตทิศเหนือ ติดกับแม่น้ำเจ้าพระยา ทิศใต้ ติดกับโรงงานไม้อัดกรุงเทพ ทิศตะวันออก ติดกับบริษัทเจ้าจอม ทิศตะวันตก ติดกับโรงงานไม้อัด

วัดสำโรงใต้ สร้างเมื่อประมาณ พ.ศ. ๒๔๓๓ โดยมีนายจุ้ย เป็นผู้สร้าง และได้ขนานนามว่า "วัดใหม่ตาจุ้ย" ต่อมานายปุณ นางหงส์ สีโรดม ได้สร้างต่อ ชาวบ้านจึงเรียกว่า "วัดปุณหงส์" และได้เพี้ยนมาเป็น "วัดปุณหงส์" และเป็น "วัดปุณหงส์สนาวาส" ในกาลต่อมา ในที่สุดได้เรียกขานและใช้เป็น "วัดสำโรงใต้" ตามท้องที่ตั้งวัดสืบต่อมาจนตราบเท่าทุกวันนี้ วัดสำโรงใต้ ได้รับพระราชทานวิสุงคามสีมาครั้งหลังเมื่อวันที่ ๑๐ กรกฎาคม พ.ศ.๒๕๑๕

ภายในวัดมีอาคารเสนาสนะ ดังนี้

อุโบสถ เป็นอุโบสถหลังใหม่

กุฏิสงฆ์ จำนวน ๑๑ หลัง ส่วนมากเป็นอาคารคอนกรีต ๒ ชั้น

ศาลาการเปรียญ